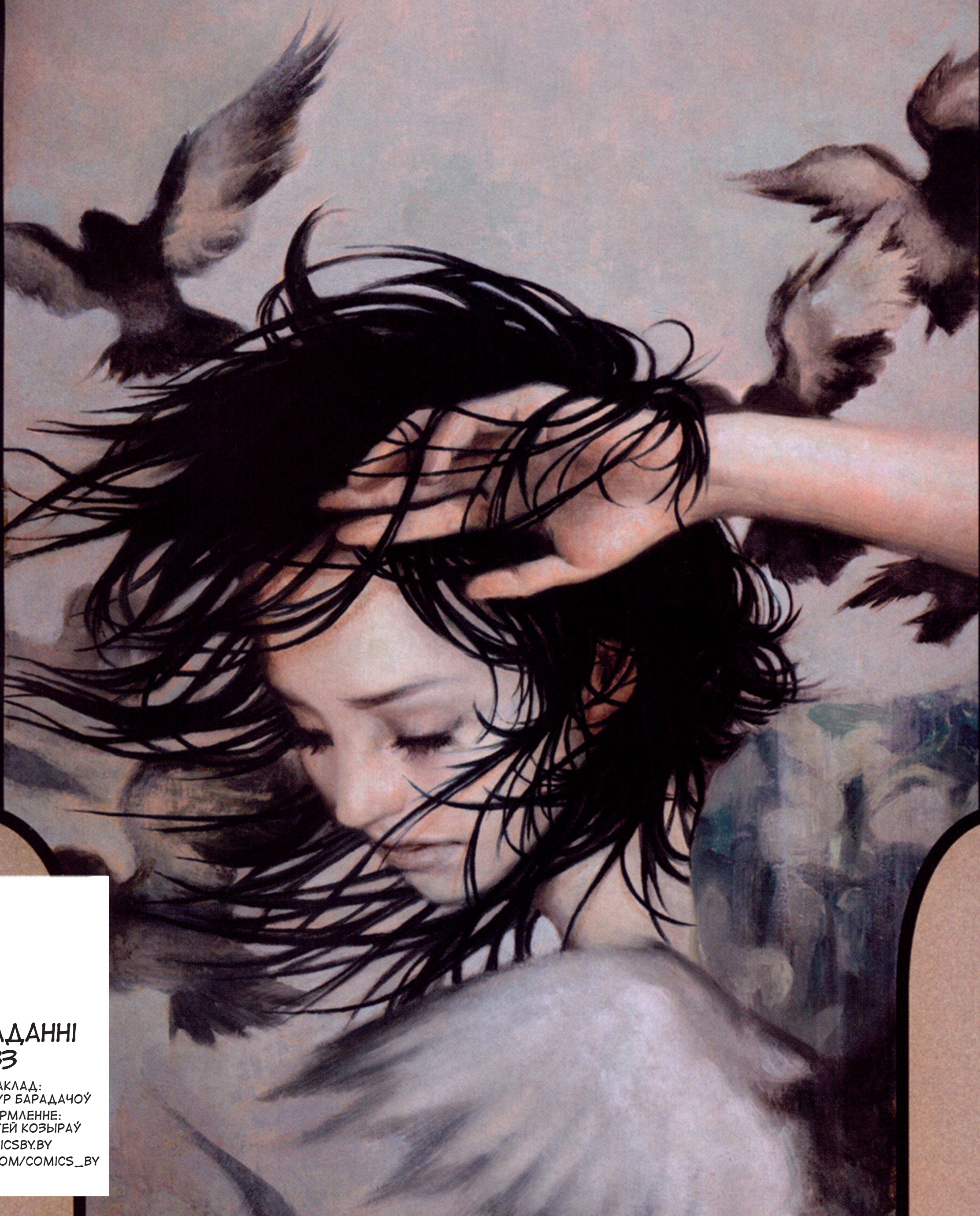

VERTIGO

issue **33** March 05 2.50 can 3.85

BILL **WILLINGHAM** MARK **BUCKINGHAM** STEVE **LEIALOHA**

SUGGESTED FOR MATURE READERS vertigocomics.com

**ПАДАННІ
#33**

ПЕРАКЛАД:
АРТУР БАРАДАЧОЎ
АФАРМЛЕННЕ:
СЯРГЕЙ КОЗЫРАЎ
COMICSBY.BY
VK.COM/COMICS_BY

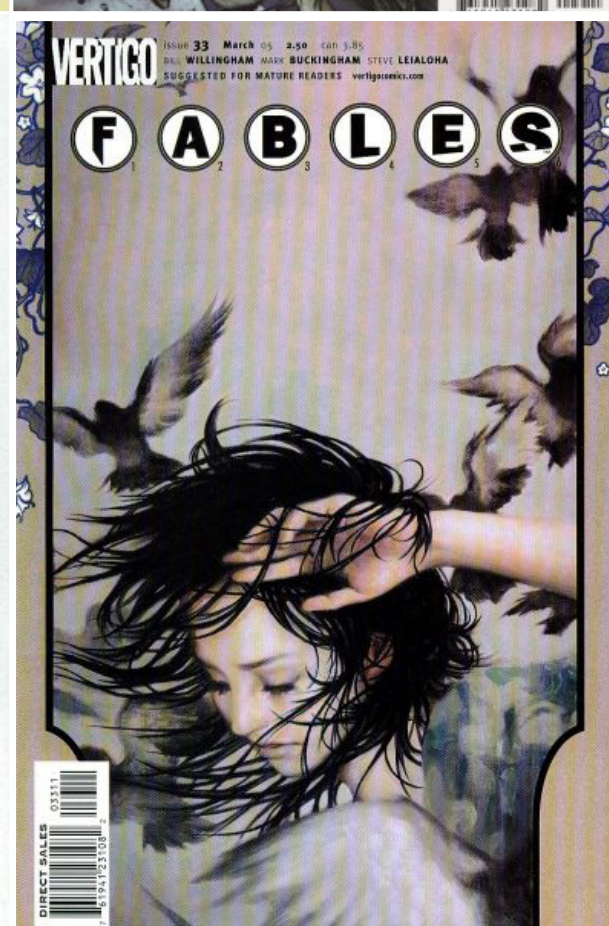
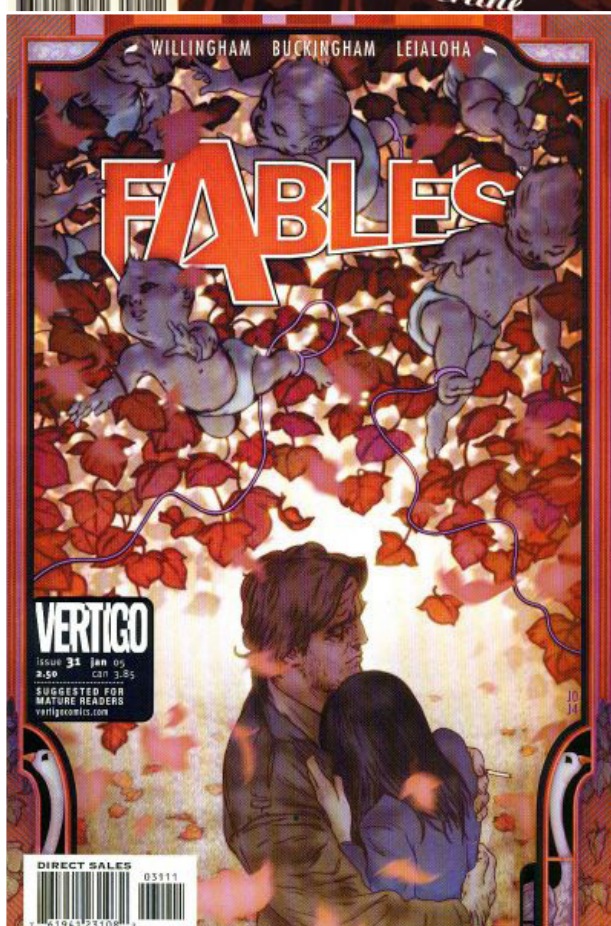
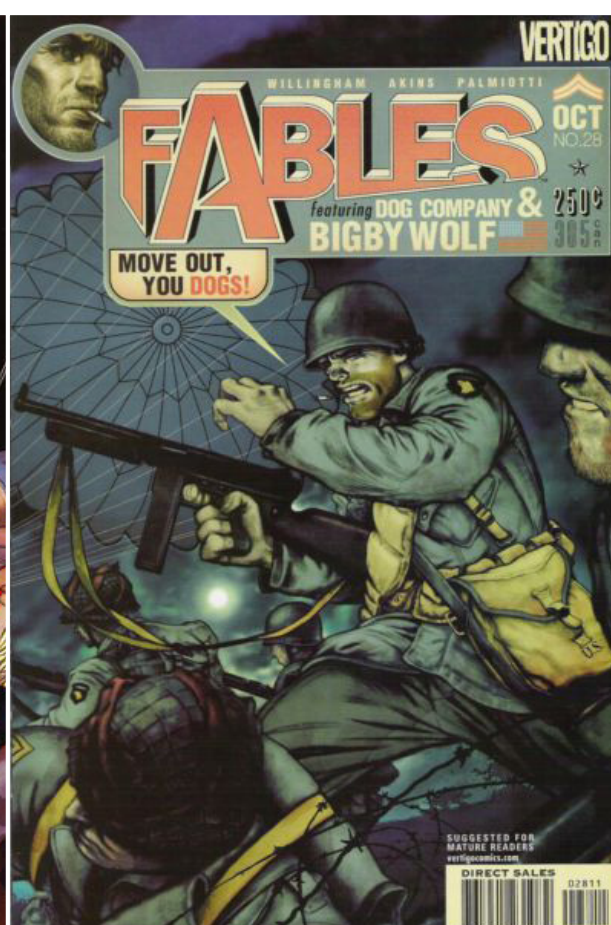
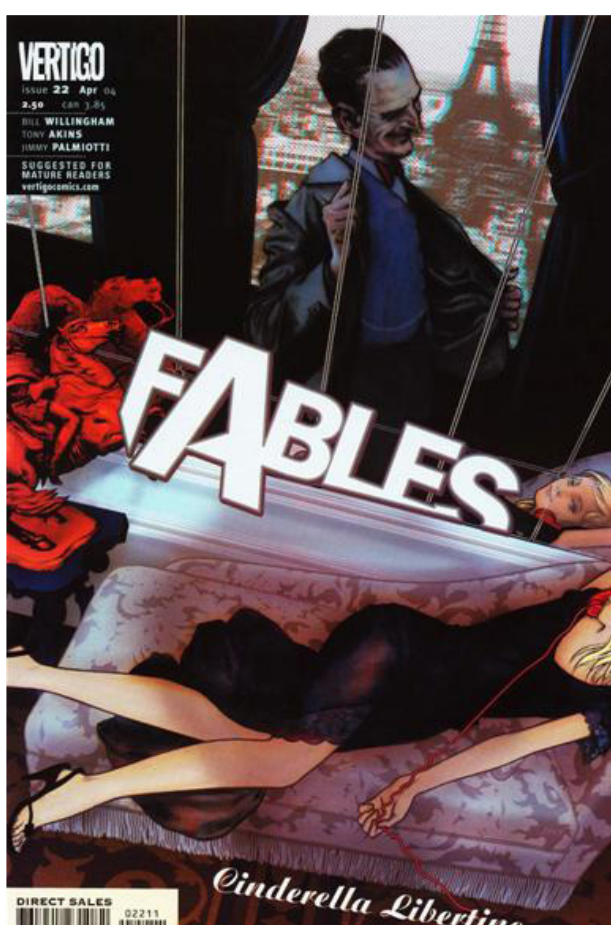
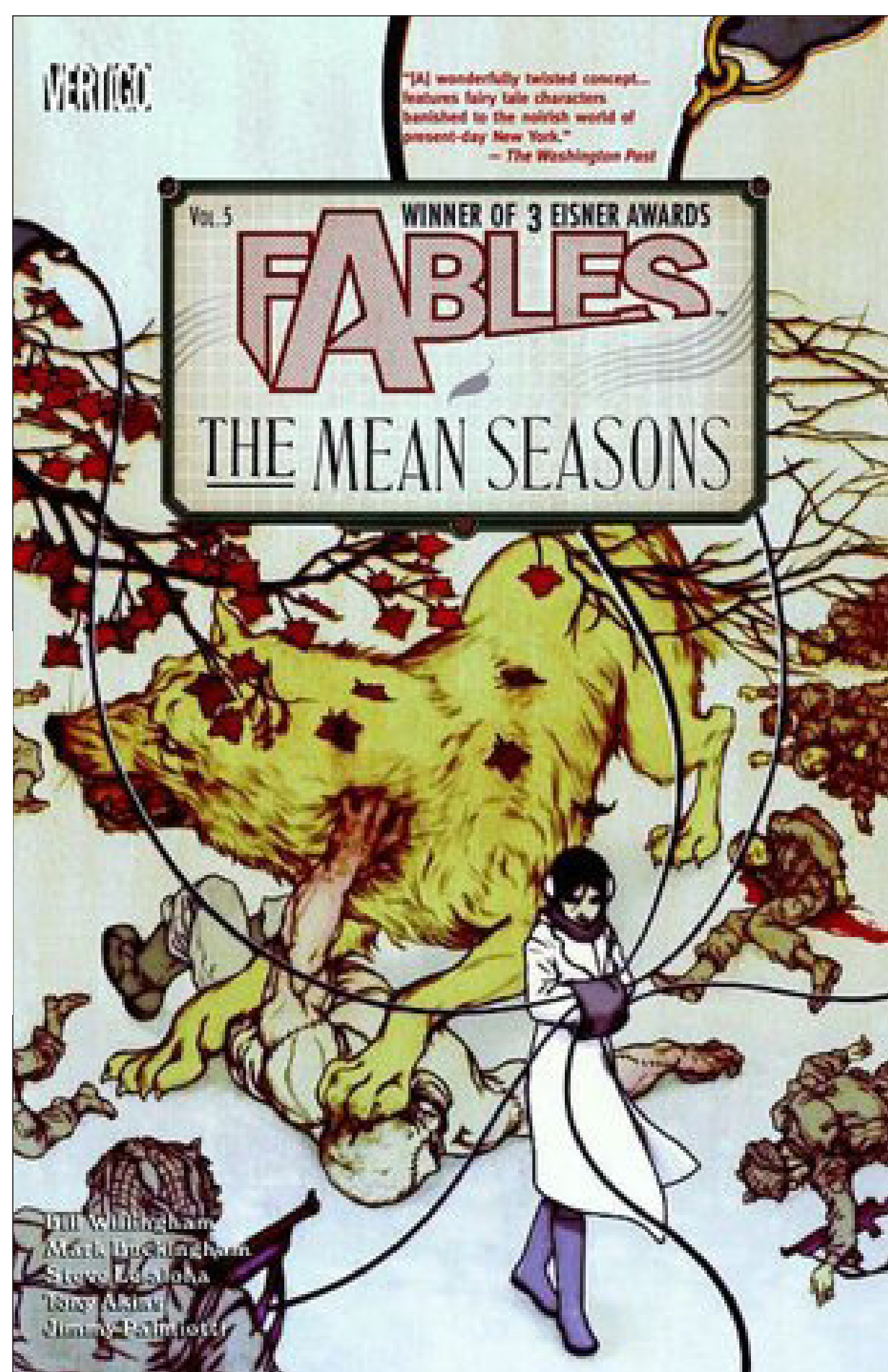
ПАДАННІ СТВОРАНІ Б. УІЛІНГХЭМАМ

FABLES

ПЕРАКЛАД
НА БЕЛАРУСКУЮ МОВУ:
АРТУР БАРАДАЧОЎ

АФАРМЛЕННЕ:
СЯРГЕЙ
КОЗЫРАЎ

5

Дагэтуль вясна

у якую ахвяраў становіцца ўсё больш, шэрыф атрымлівае вымову,
абмяркоўваецца вайна, а зграя лятучых ваўчанят святкуе
свой першы дзень нараджэння.

Written & Created
by Bill Willingham

Pencilled by
Mark Buckingham

Inked by
Steve Leialoha

Lettered by
Todd Klein

Colored by
Daniel Vozzo

Cover Art by
James Jean

Assistant Editor:
Mariah Hughner

Editor: Shelly Bond

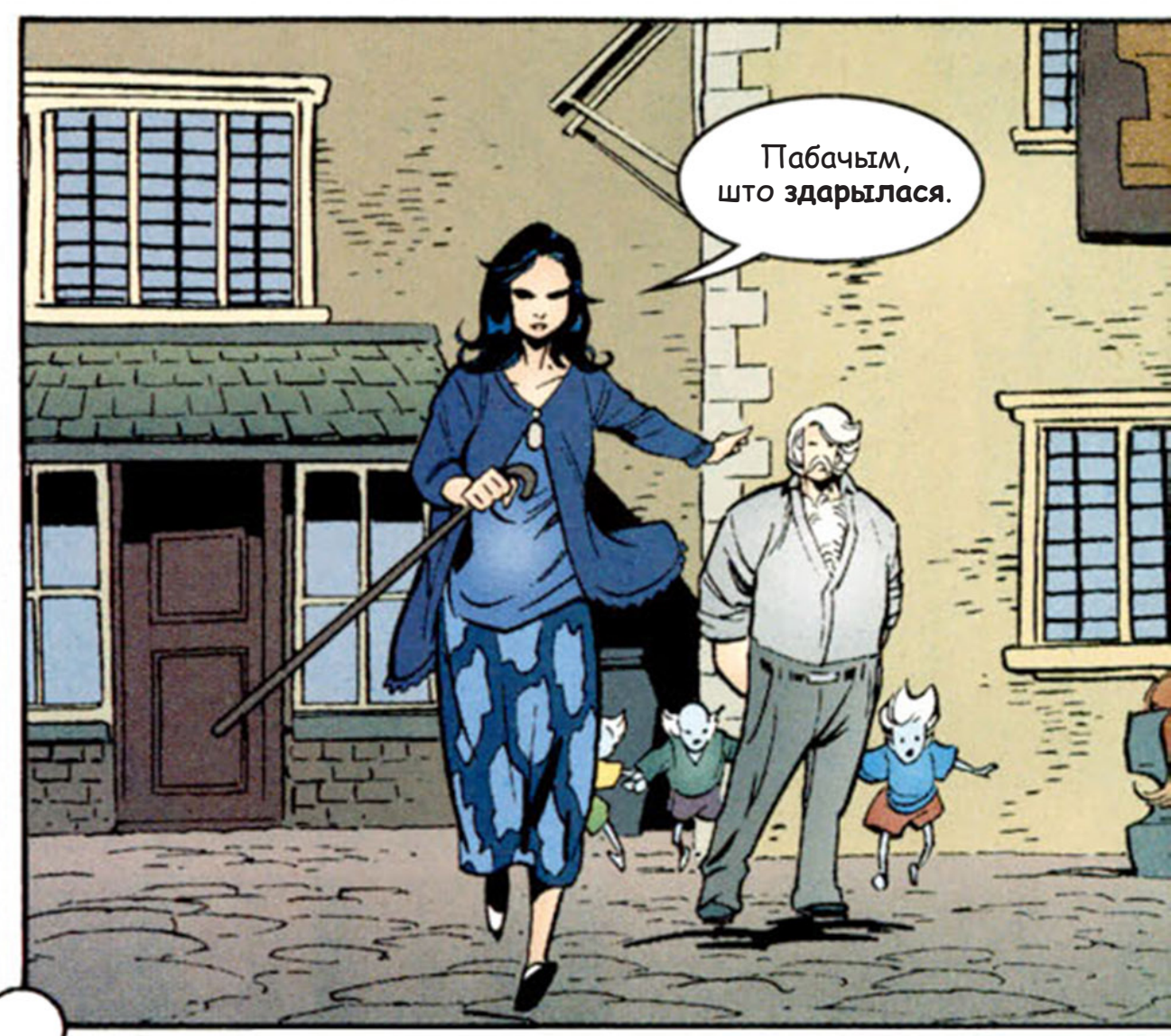
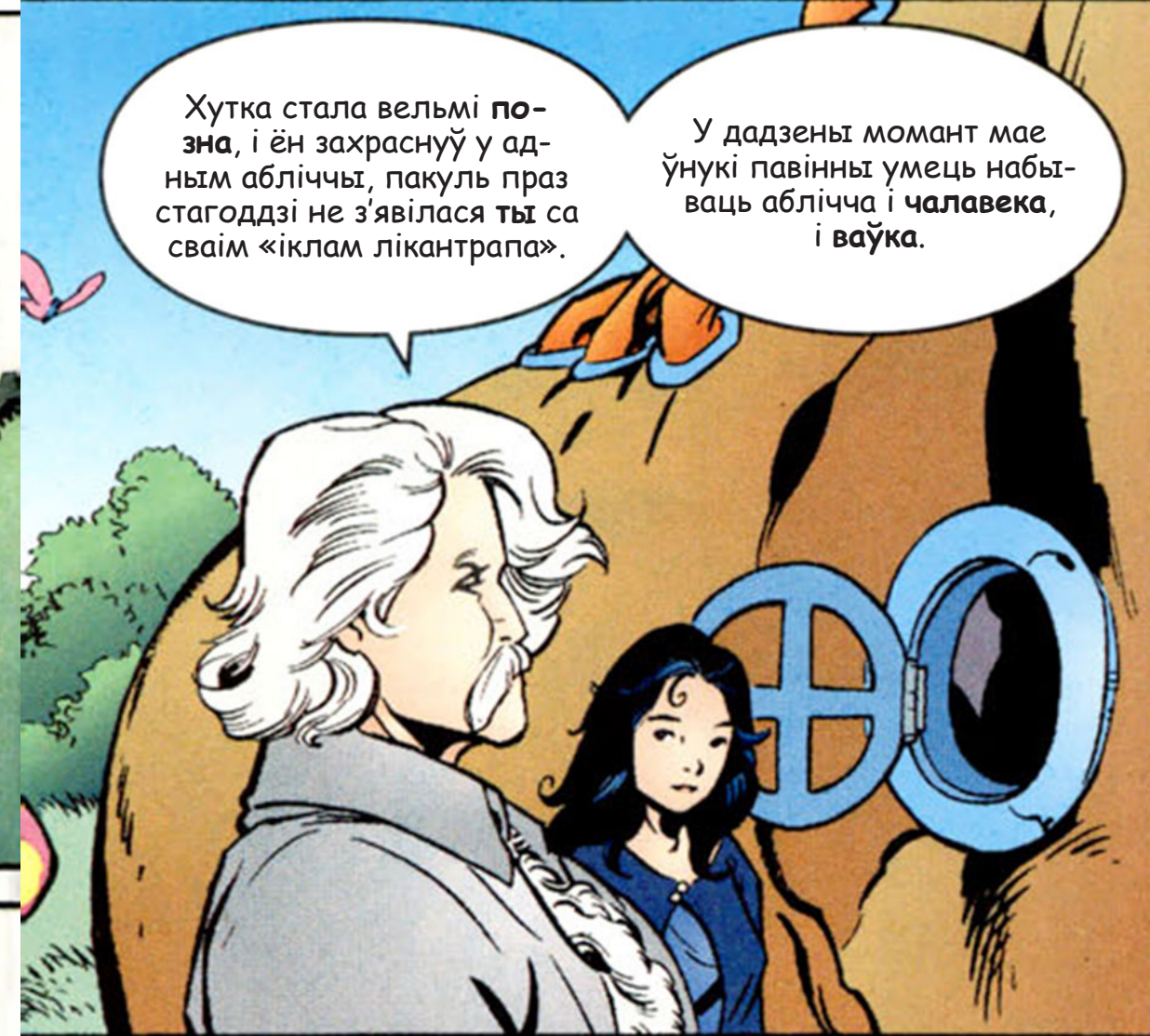
Гэта
пятая ахвяра.

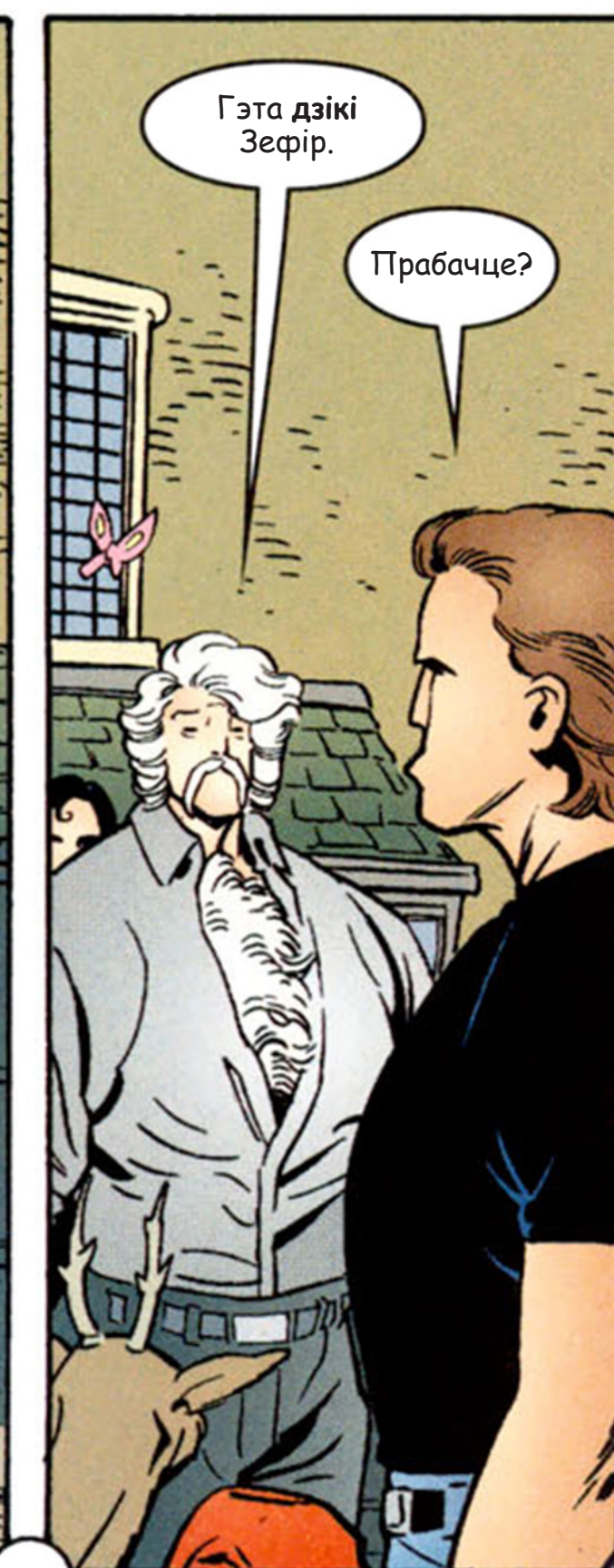
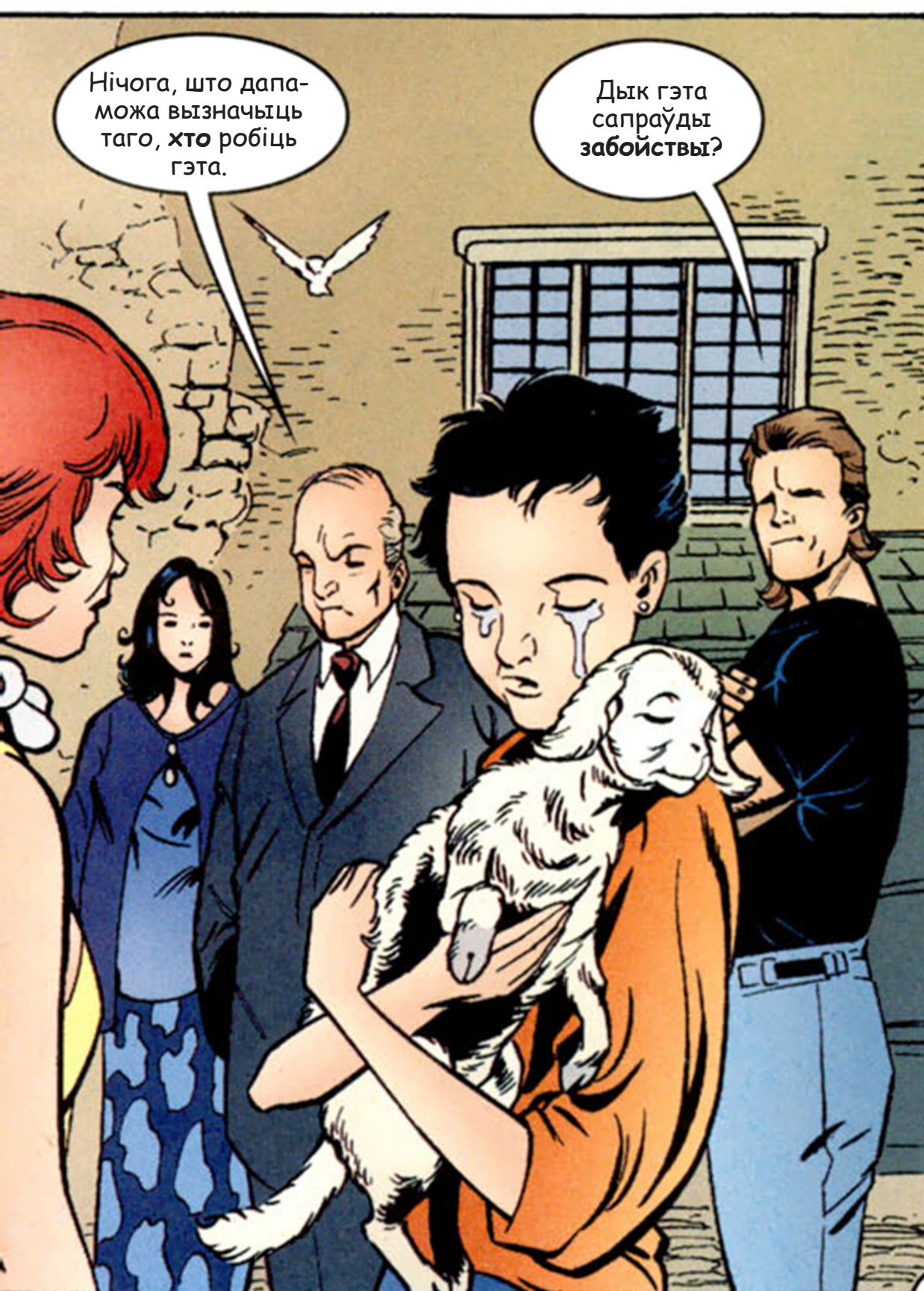
Прынамсі з
тых, пра якіх
мы ведаем.

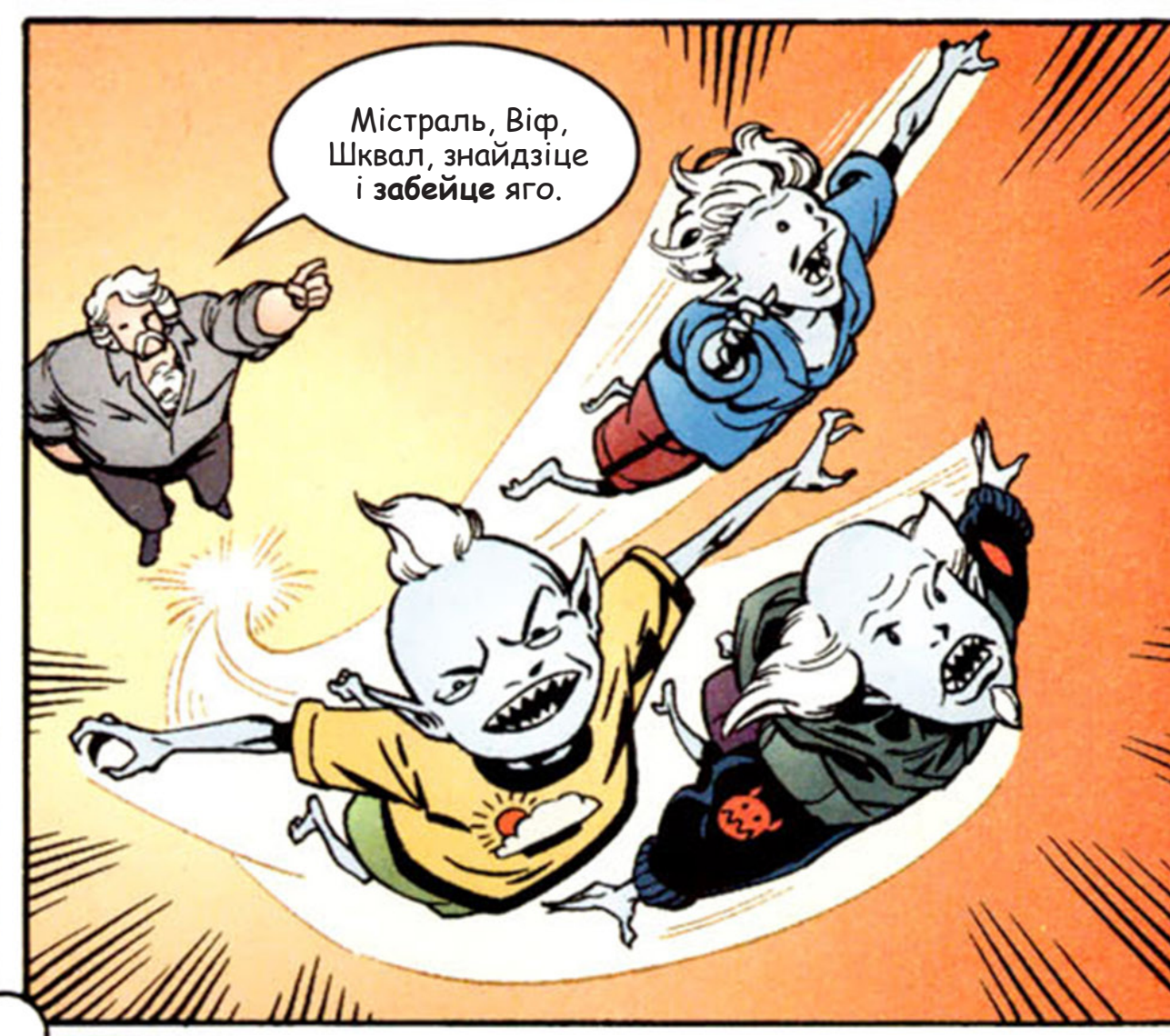
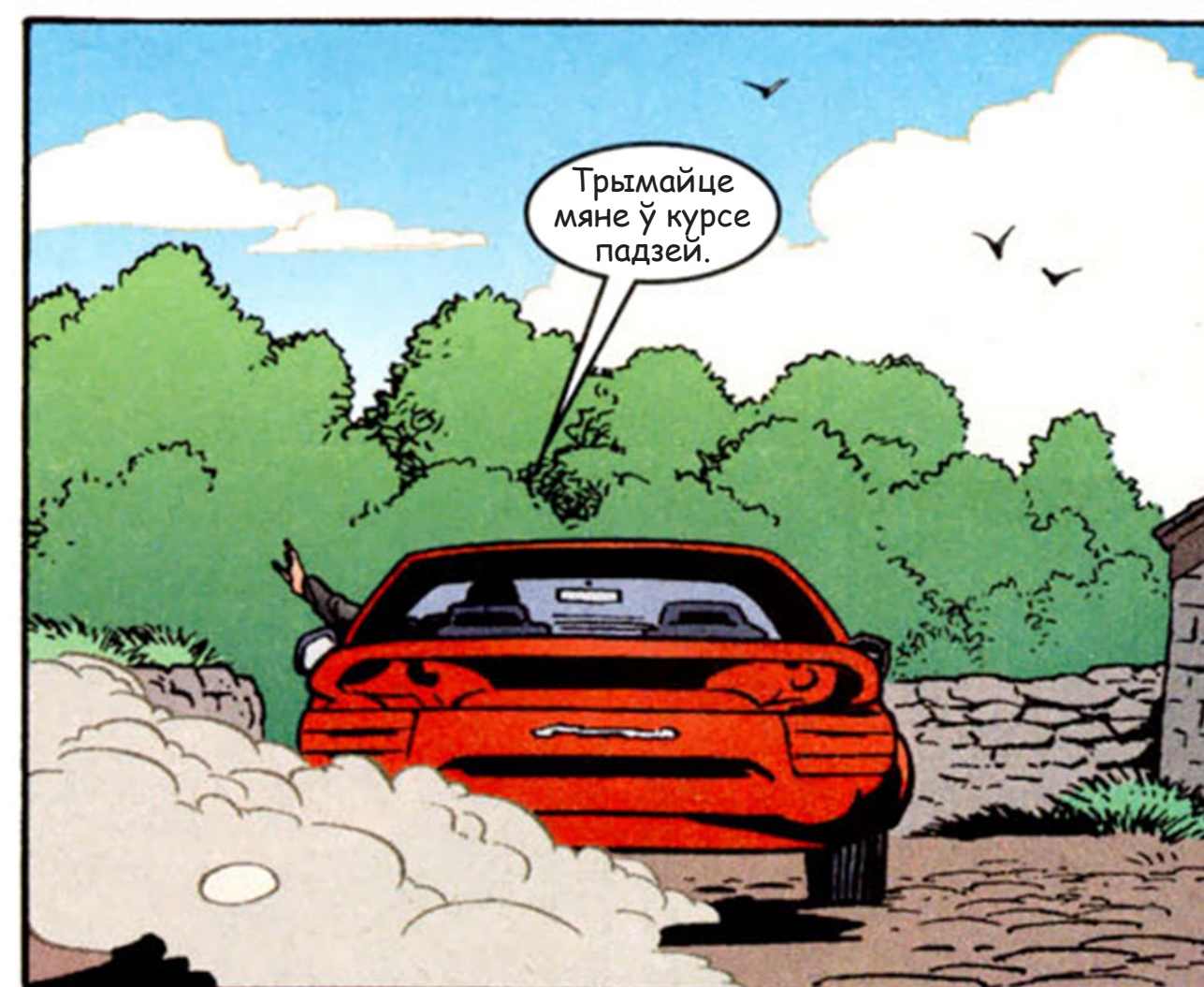
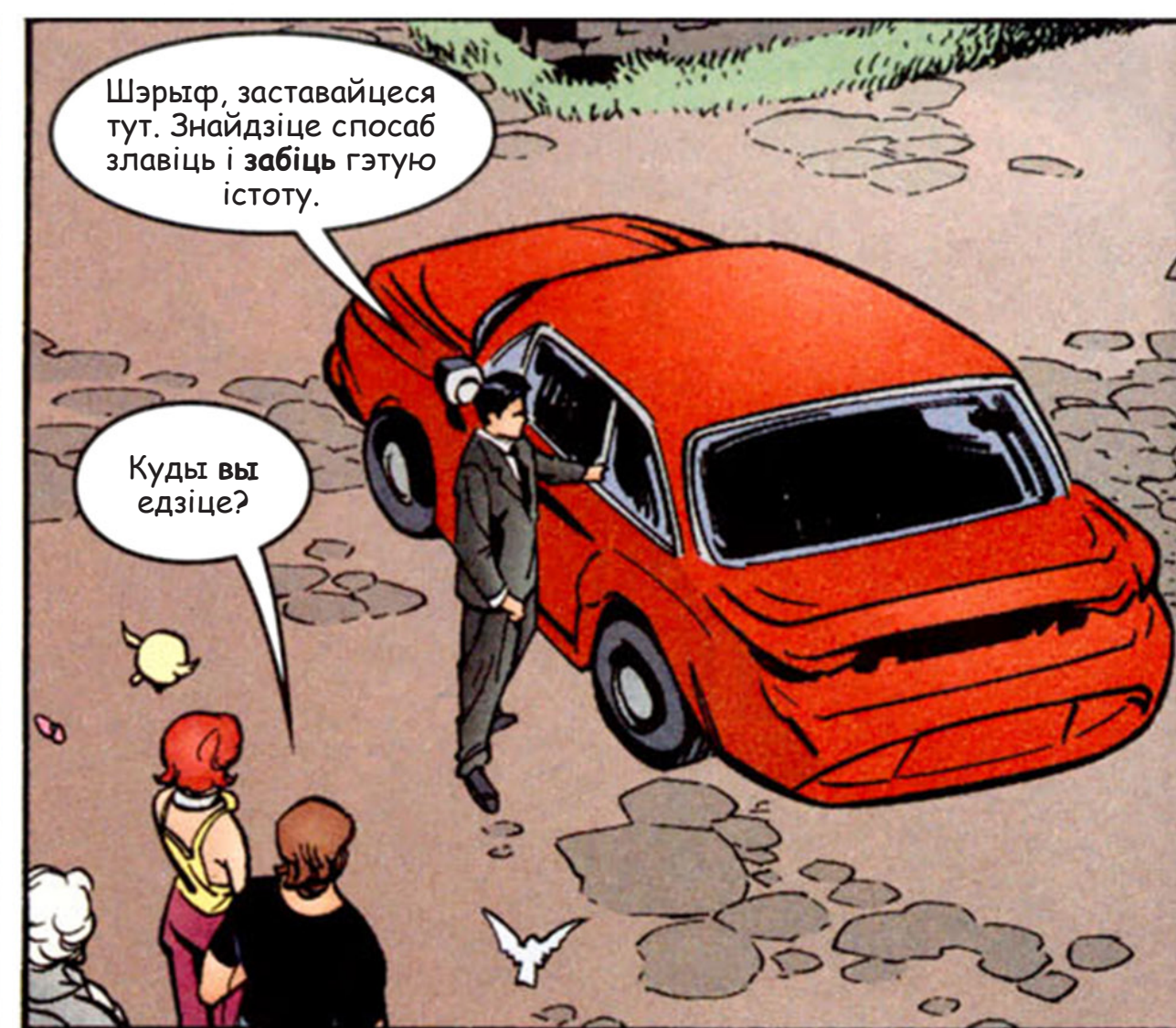
Не дазваляй
ім так лётаць,
Снежка.

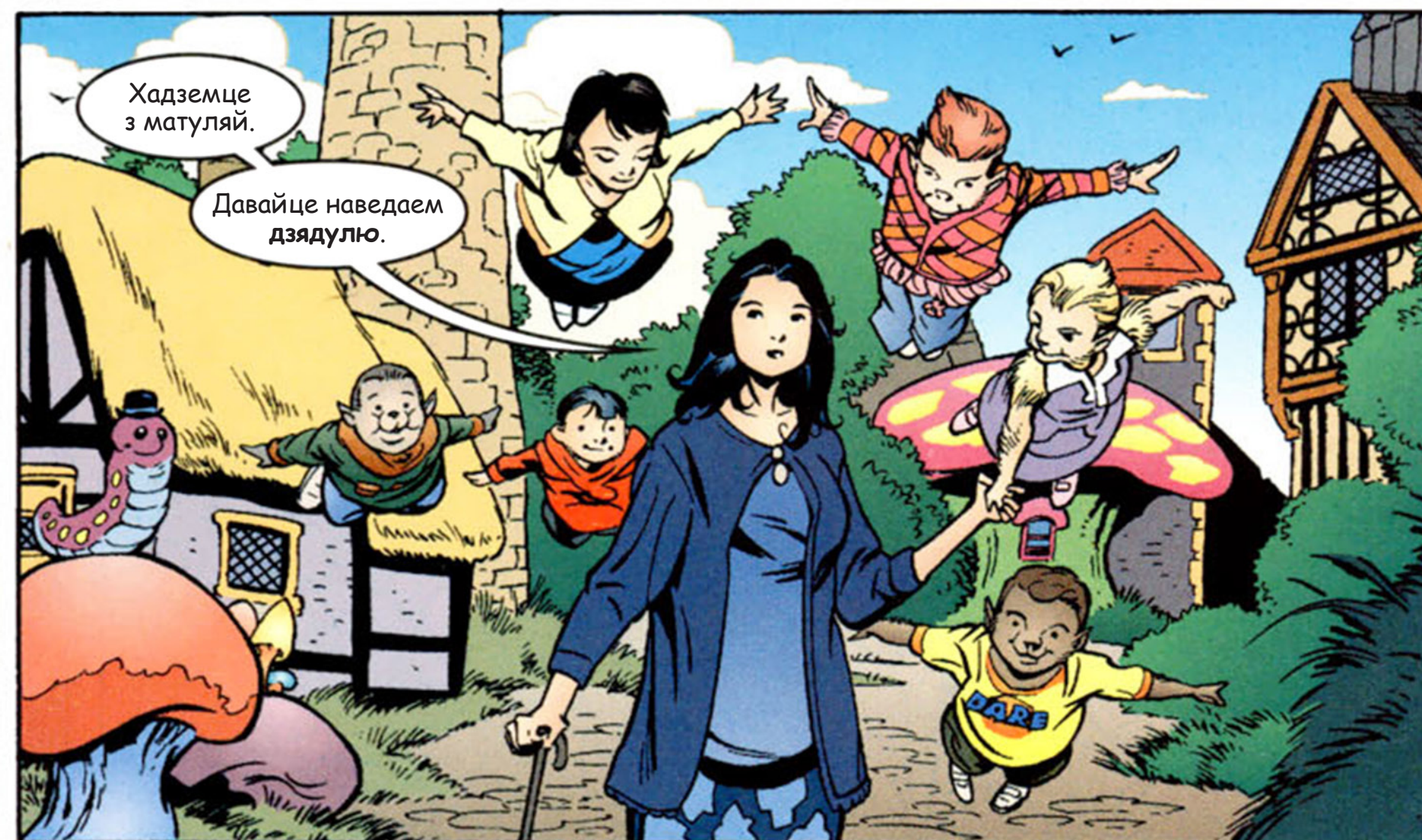
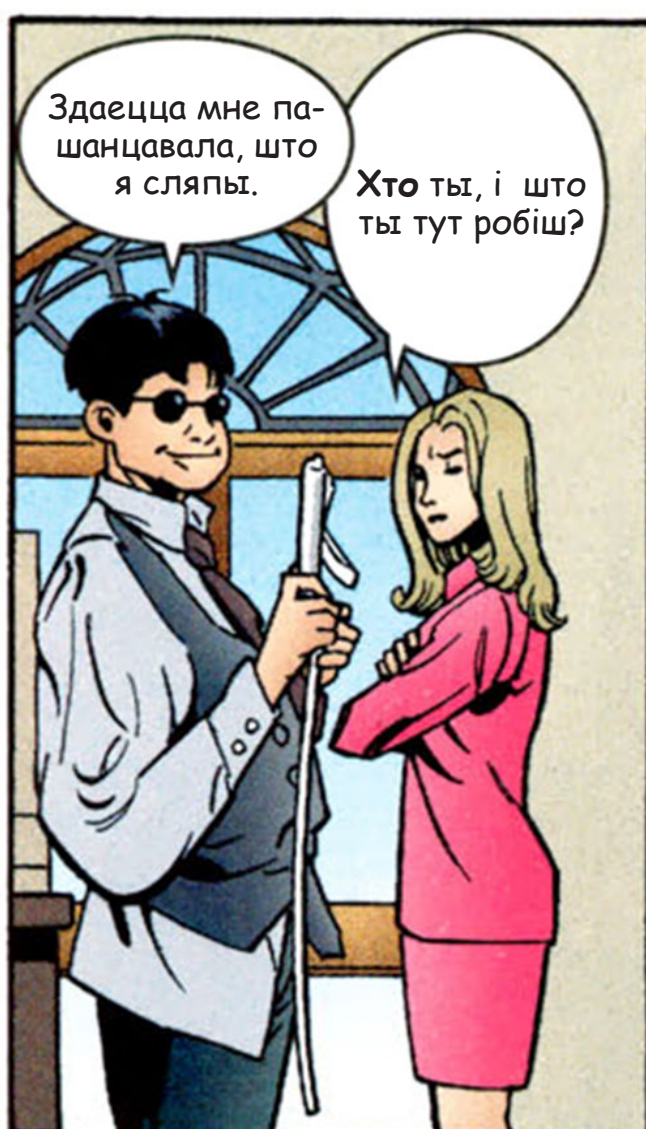
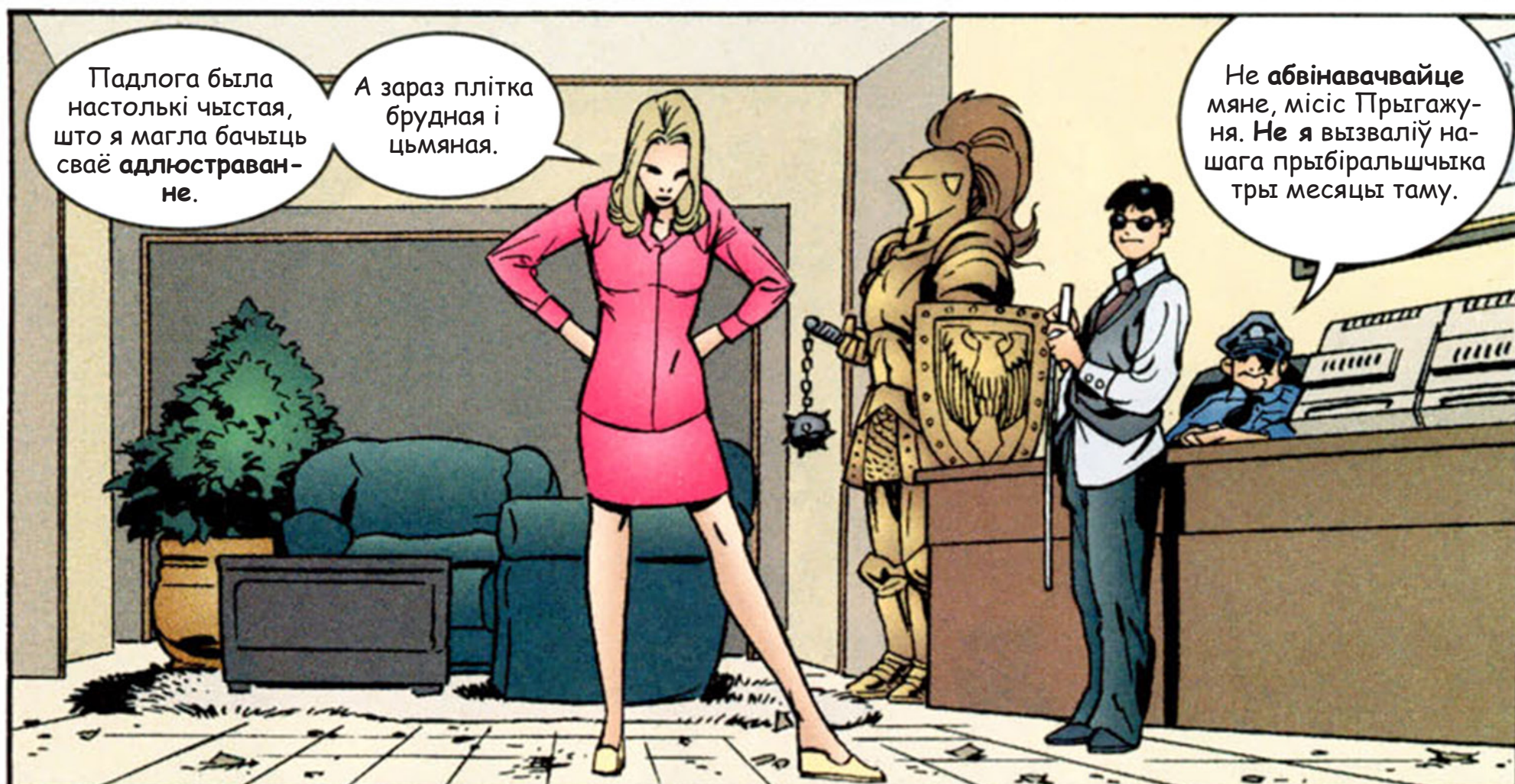
Як мне іх спыніць,
містэр Поўнач? Ім
гэта падабаецца.

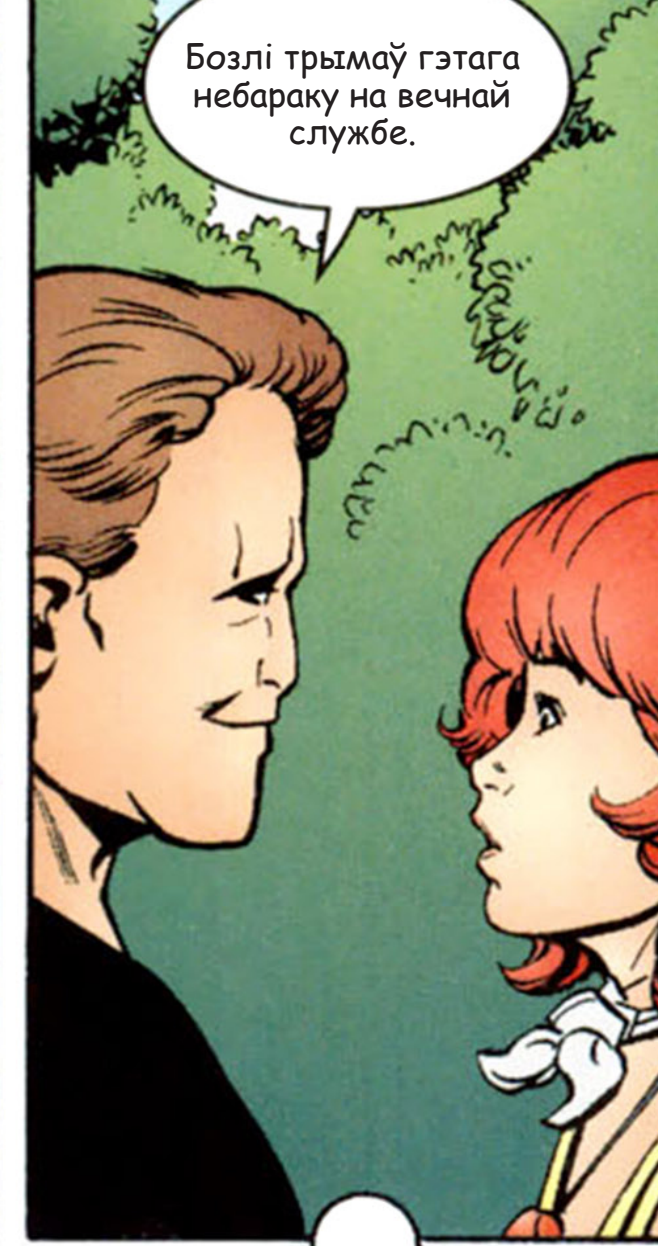
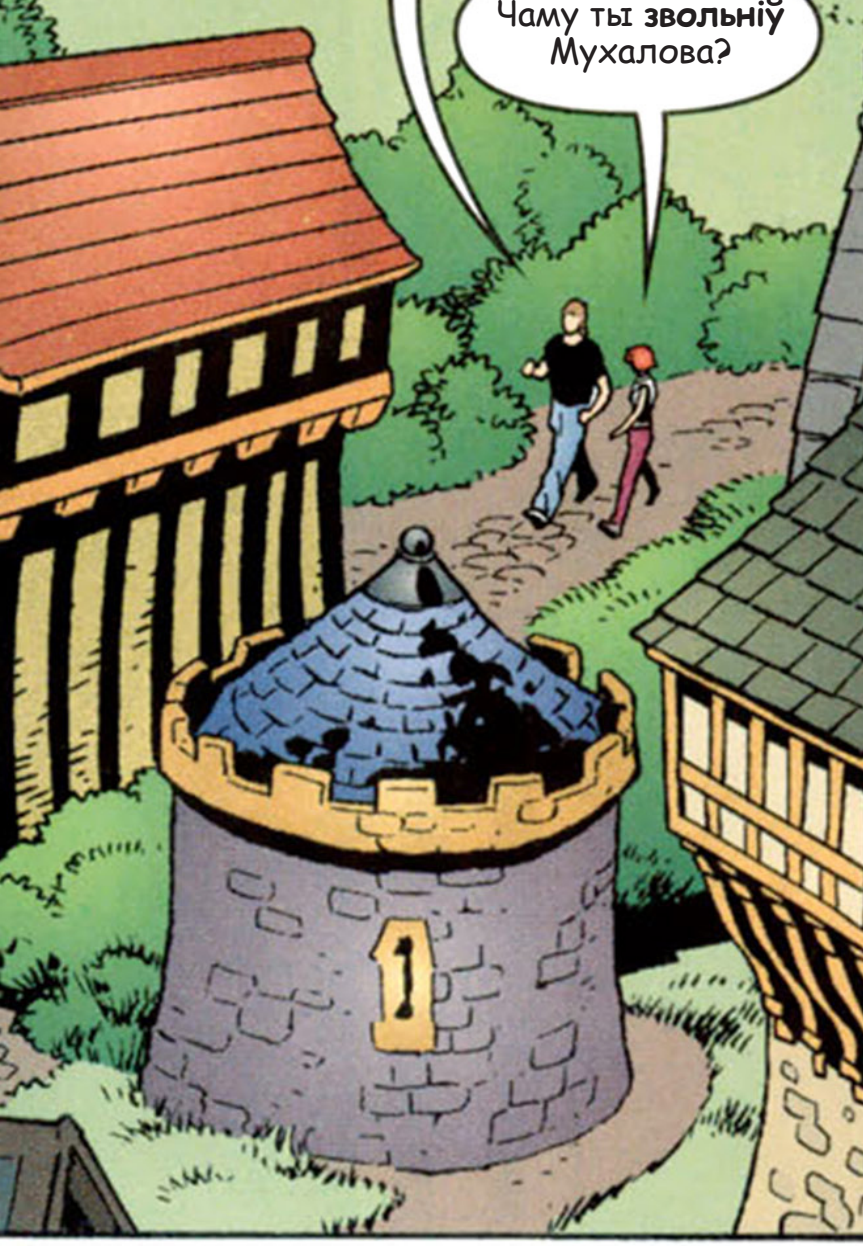
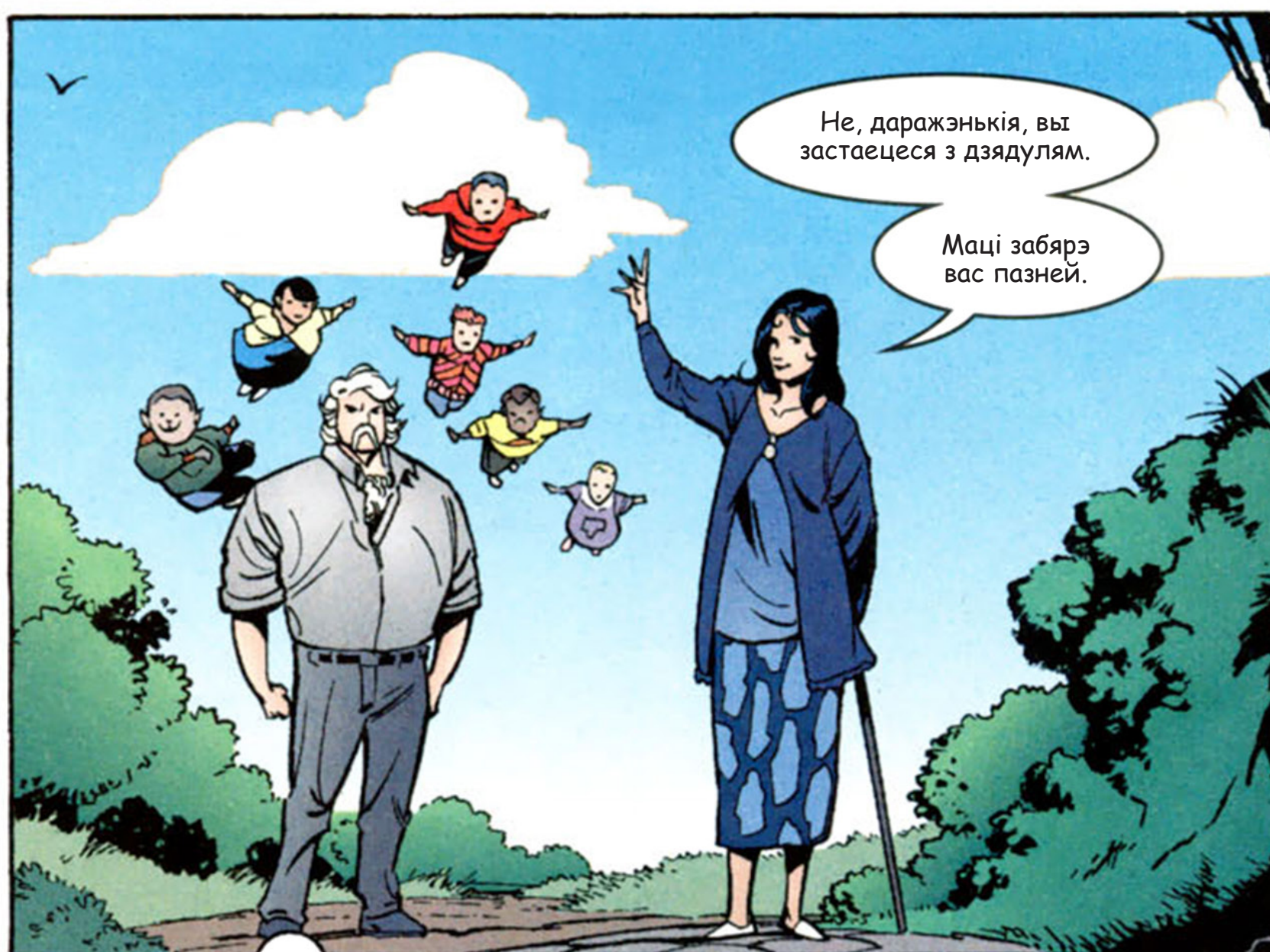
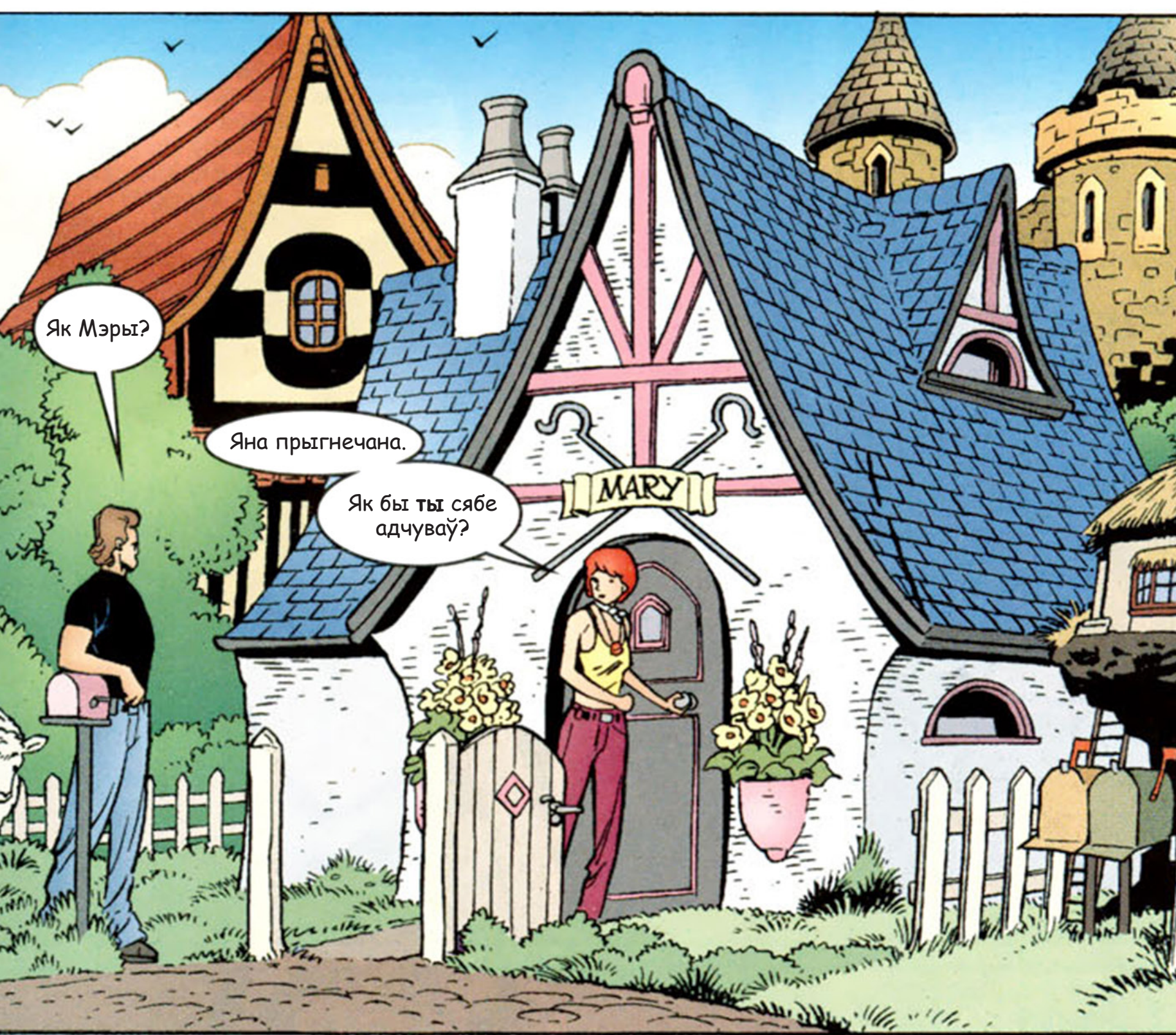
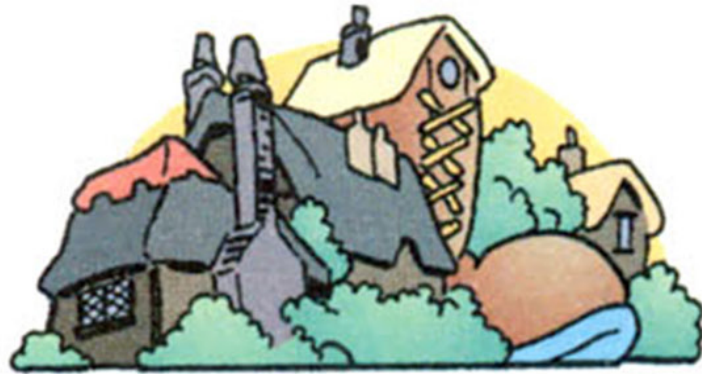
Яны
жывуць
гэтым.

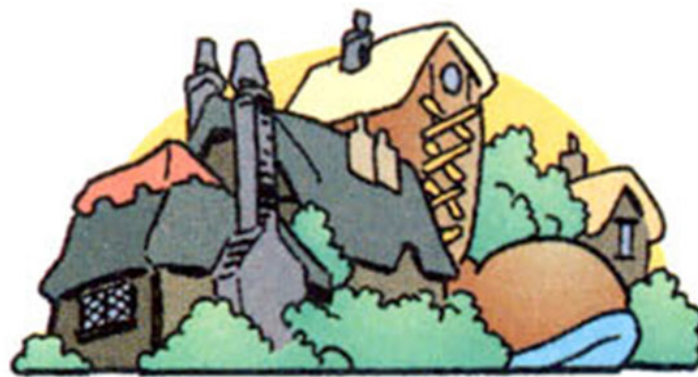

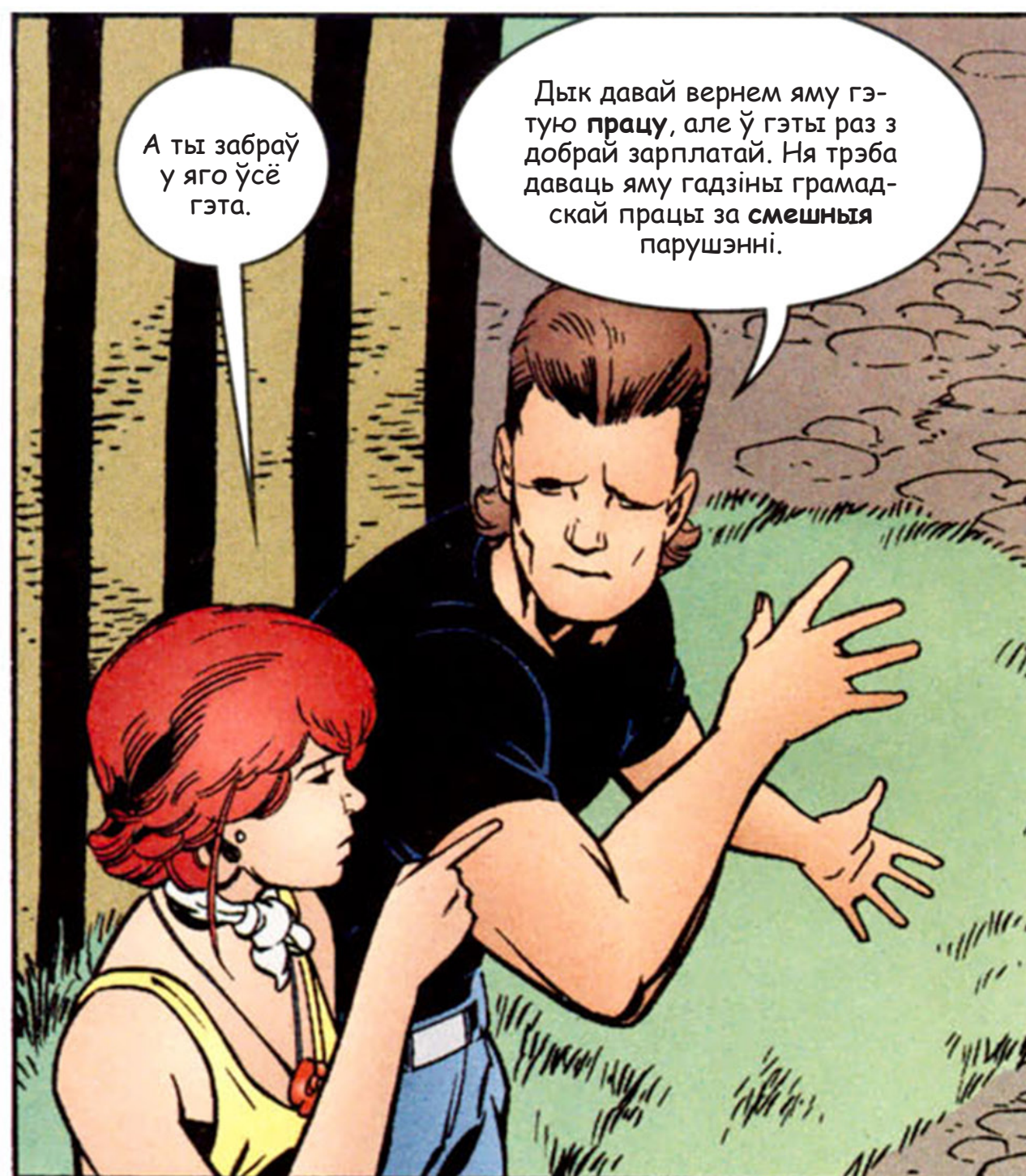

Напэўна не.
Трасвятлі мяне.

Мухалоў любіць сваю
працу. Ён трымае ў чысьціні
ўвесь Вудлэнд. Ён вельмі
важны, таму што ўсе
на яго спадзяваюцца.

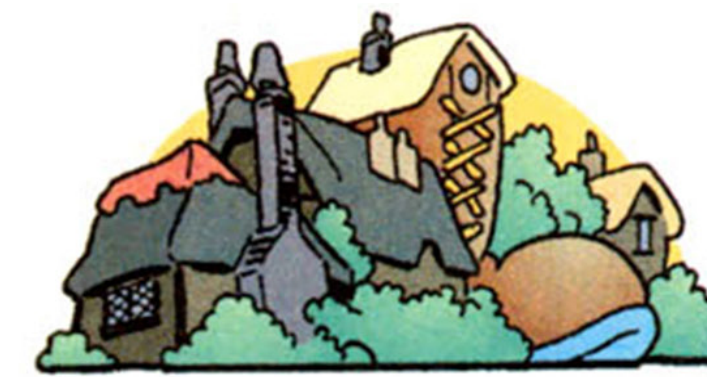
А ты забраў
у яго ўсё
гэта.

Дык давай вернем яму гэ-
тую **працу**, але ў гэты раз з
добрай зарплатай. Ня трэба
даваць яму гадзіны грамад-
скай працы за **смешныя**
парушэнні.

Ён проста сказаў мне, каб я караў
яго за тое, што ён есць мух, але
ніколі не тлумачыў **навошта**. Я
палічыў, што Мух быў яшчэ адным
казлом адпушчэння, як Джэк.

І яны дазволілі
табе стаць
шэрыфам?

Так, спадарыня, я
прызнаў сваю памылку,
але **сачы за языком!**

Клара сказала мне,
што Вулка сказаў
ёй, што Мух жыве ў
сутарэнні **Эгмана**.

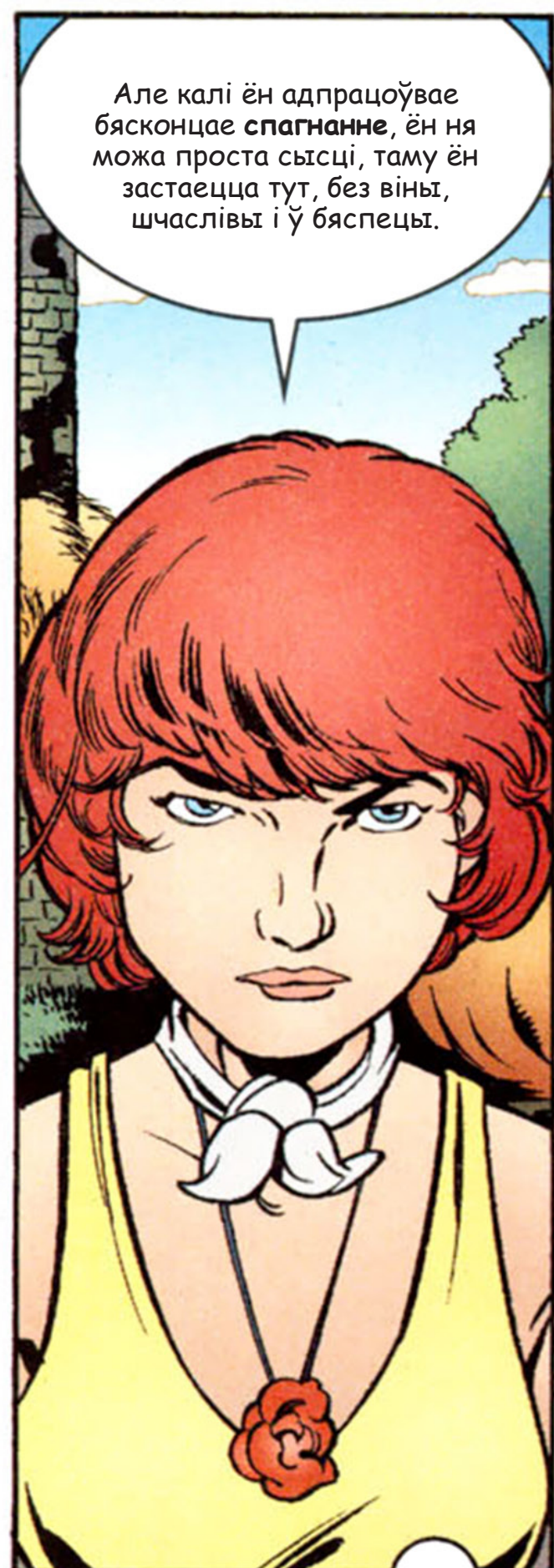

Ён зарабляе ўборкай
вечарамі, але днём ён **пытэе**
ўсіх казачных, ці ёсць яшчэ
адчыненая брама ў Родныя
землі.

Не-не-не,
ўсё ня так.

Калі ў Муха ёсць праца,
з якой ён можа звольніцца,
значыць ён **павінен** будзе
звольніцца, каб вярнуцца ў
Родныя землі, каб знайсці
сваіх **жонку і дзяцей**.

Але калі ён адпрацоўвае
бясконцае **спагнанне**, ён ня
можа проста сысці, таму ён
застаецца тут, без віны,
шчаслівы і ў бяспецы.

Чорт. Я не
разважаў
над гэтым.

Я ня ведаў
пра гэта.

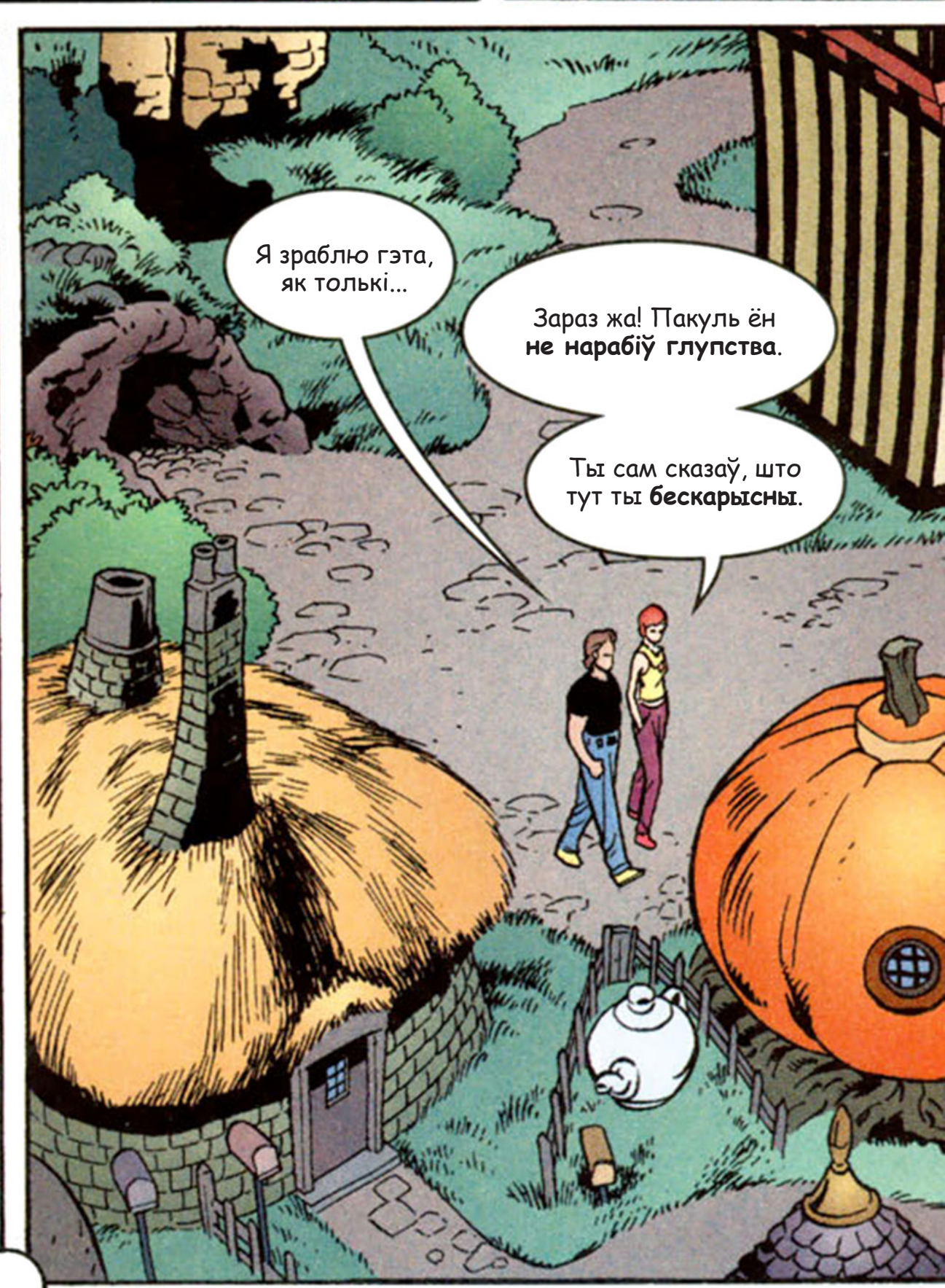
Бозлі прыдумаў гэта
некалькі гадоў таму.
Хіба ён не **казаў** табе
пра гэта?

Клара і
Вулка?

Яны сустрэ-
каюцца.

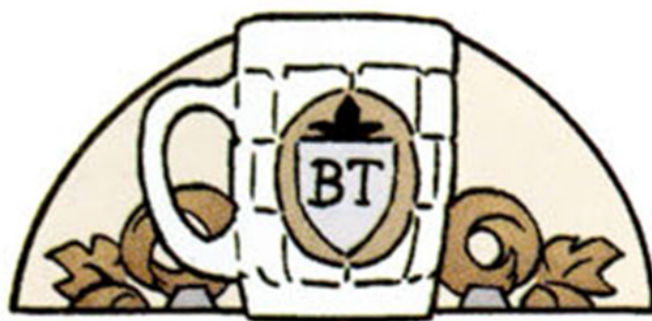
Не ўхіляйся ад тэмы.
Ты павінен паехаць
дадому і **арыштаваць**
Мухалова зноў.

Я зраблю гэта,
як толькі...

Зараз жа! Пакуль ён
не **нарабіў** глупства.

Ты сам сказаў, што
тут ты **бескарысны**.

Бозлі знік.

Снежка знікла.

Пастушок знік.

Джэк знік.

Коль вытлецеў з офіса, усё валіцца на часткі, так?

Джэк таксама знік?

Так. У мінулым годзе. Ты не заўважыў, што ён тут больш ня швэндаецца?

Я лічыў, што яго злавілі з-за ягоных махінацый і зноў замкнулі ў сутарэнні Вудлэнда.

Не, ён выйшаў з гульні, сказаў, што Фэблтаўн памёр, а потым знік.

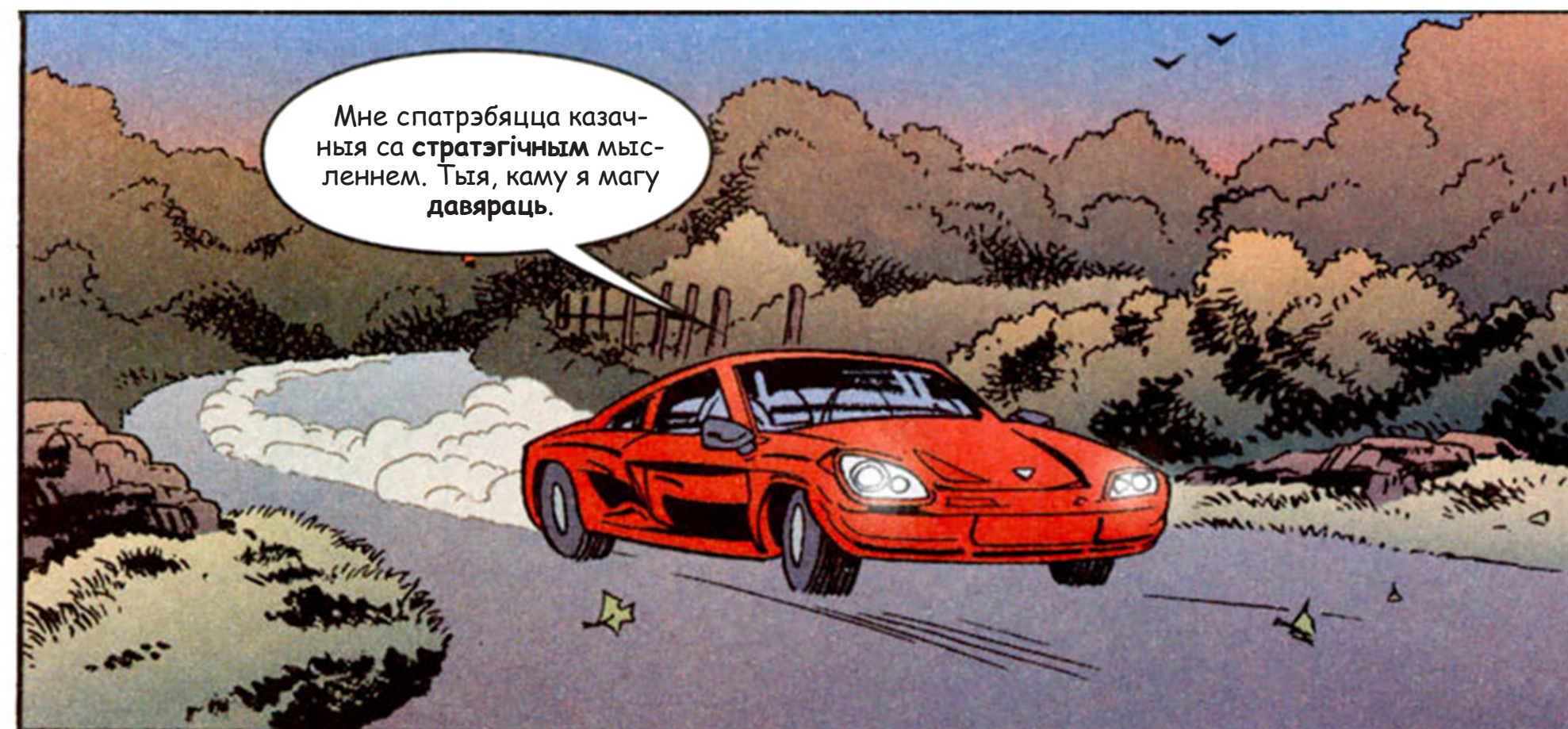

Мабыць, Джэк мае рацыю. Магчыма Фэблтаўн хутка змые ва ўнітаз.

Новы мэр паказаў, што ён тры грошы ня варты.

Амін, брат.

Мне спатрэбяцца казачныя са стратэгічным мысленнем. Тыя, каму я магу давараць.

Таму прайдзі ў офіс Бозлі - прабач, у офіс Пачвары і прагледзь файлы на "турыстаў".

Так, ты ведаеш, хто такія турысты. Гэта тыя тры шпіёны шэрыфа, якія сочаць за ўсімі казачнымі, што жывуць за мяжой.

Насамрэч, з таго часу, як я стаў дзеўбаным мэрам, яны цяпер тры маіх шпіёны.

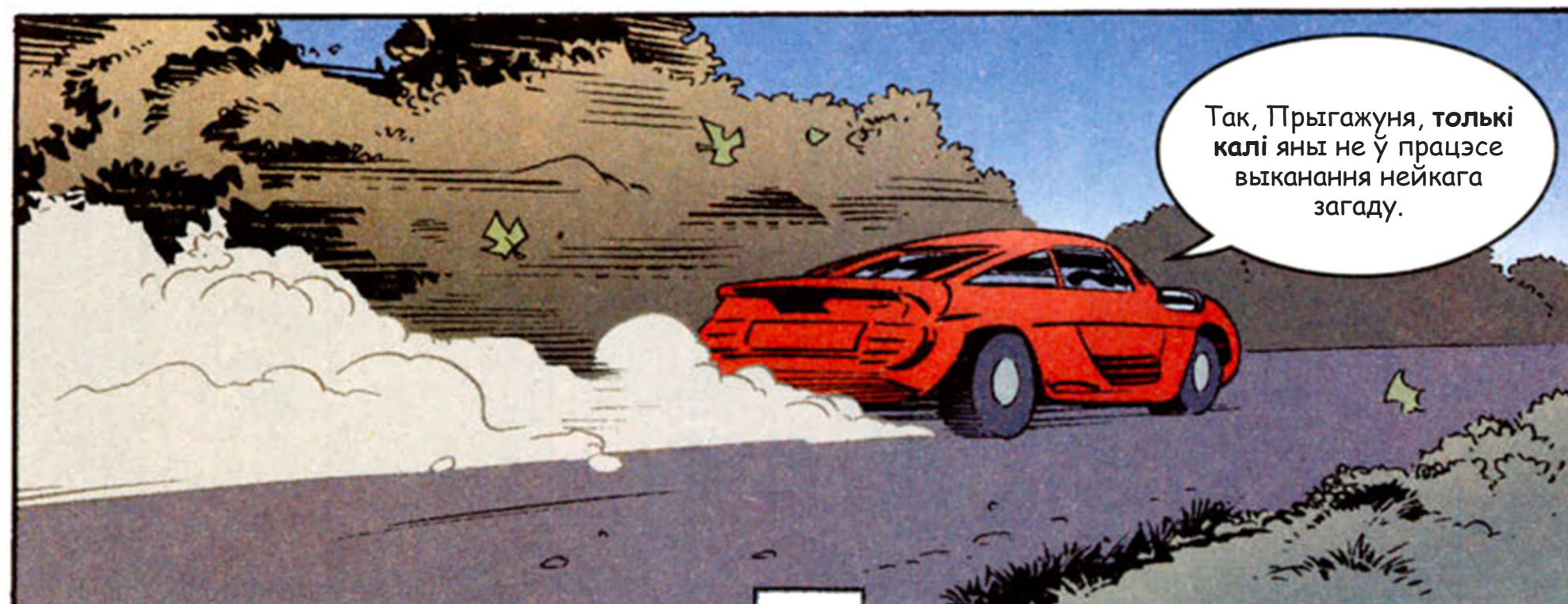
Таму давай вернем іх дадому і дадзім ім сапраўдную працу.

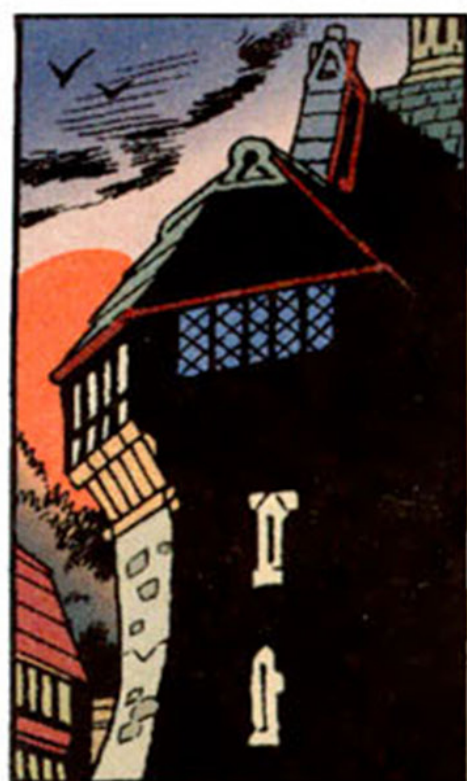
Там павінны быць іхнія кантакты.

Адкуль я ведаю, дзе? Дзесяці ў ягоных дакументах.

Патэлефануй ім і загадай кожнаму з іх узяць білет эканом-класа дадому.

Так, Трыгажуня, толькі калі яны не ў працэсе выканання нейкага загаду.

Матуля?

Я ведала, што ты прыйдзеш.

Ты справаваў знайсці мяне, так?

Увесь гэты час.

Адзін.

Ня ведаючы, як пракарміць сябе.

Чаму ты пакінула мяне, матуля?

Я ня ведала.

Я лічыла, што ў мяне толькі шэсць дзяцей.

Мне так шкада.

Мы ня бачылі цябе, малыш.

Але я знайшоў цябе, маці.

Нарэшце знайшоў.

Я ведаю, дзетка, але табе нельга тут заставацца.

Чаму?

Таму што яны заб'юць цябе, як толькі знайдуць.

Паслухай, табе больш нельга забіраць паветра з людзей.

І з жывёлаў таксама.

Але паветра звонку ня-смачнае.

Я ведаю, малыш, але ты павінен па-аб'яцаць мне: больш ніякага паветра знутры.

У такім выпадку я змагу застацца?

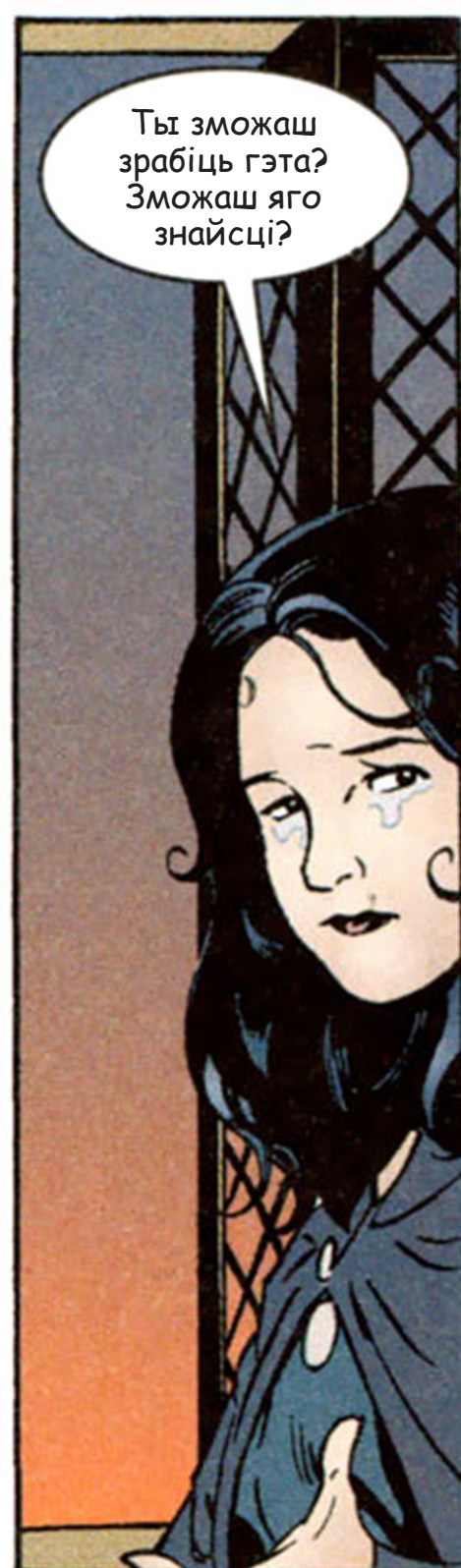
Не, прабач, але яны ўсё роўна не зразумеюць.

Табе трэба ўцякаць адсюль. Далёка-далёка.

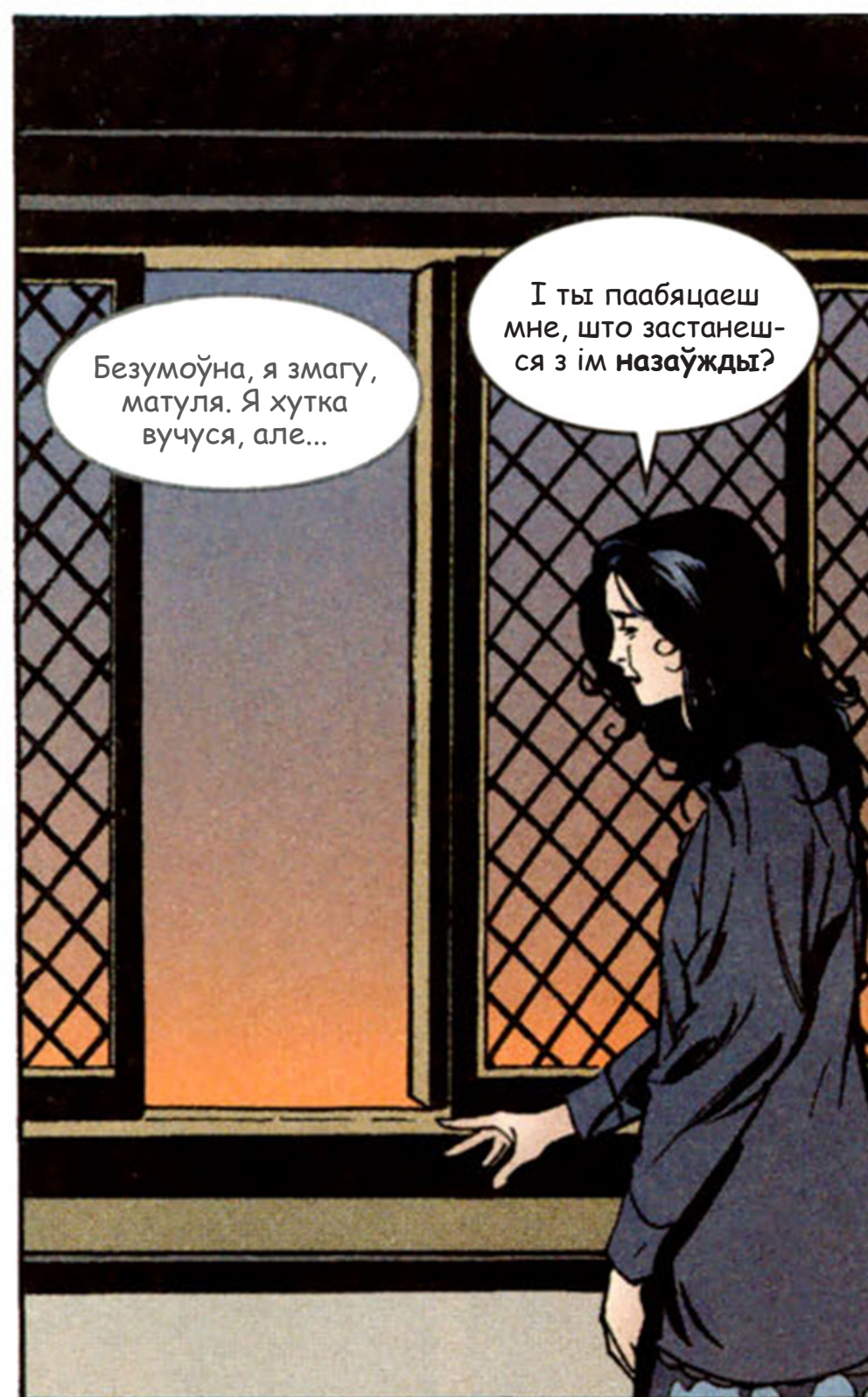

Табе трэба
знайсці тату і
паведаміць яму
пра тое, што
здарылася.

Ён ведае,
што рабіць,
і не дасць цябе
ў крыўду.

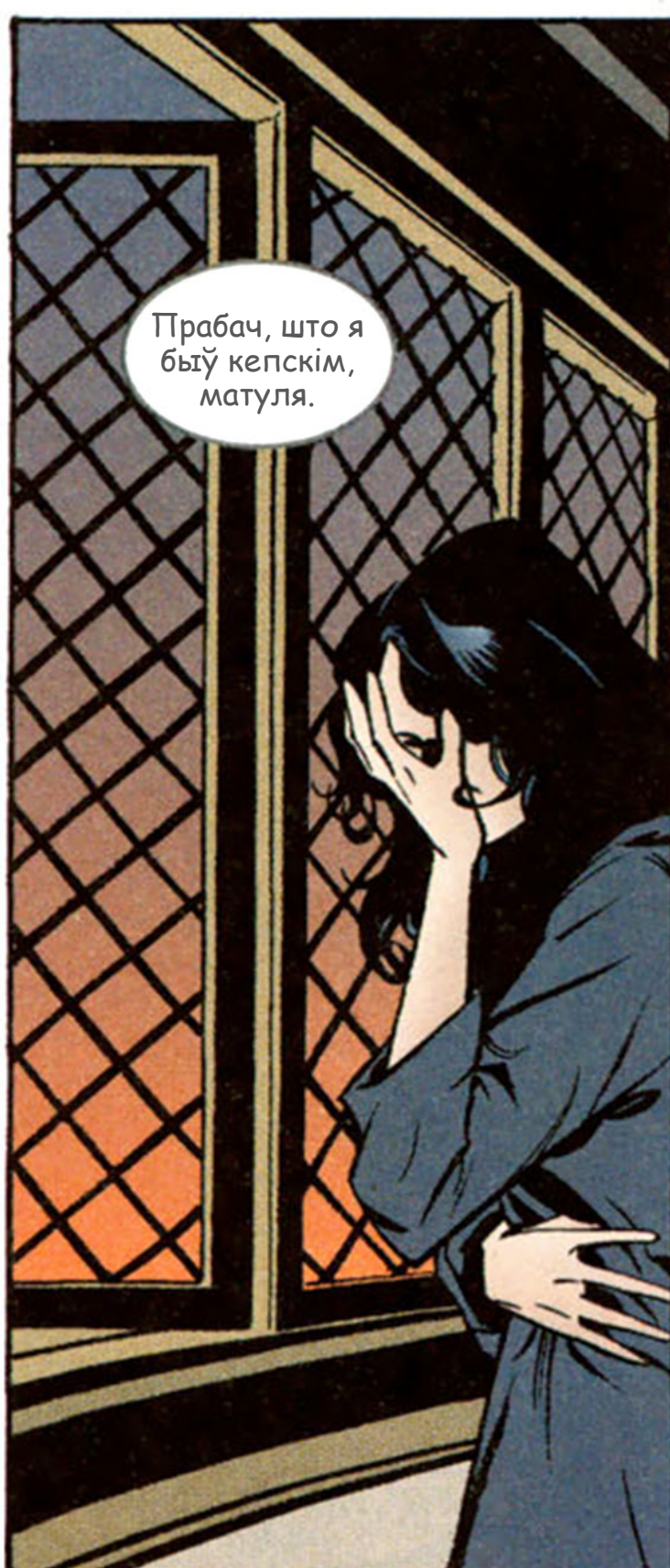

Ты зможаш
зрабіць гэта?
Зможаш яго
знайсці?

Безумоўна, я змагу,
матуля. Я хутка
вучуся, але...

І ты паабяцаеш
мне, што застанеш-
ся з ім назаўжды?

Прабач, што я
быў кепскім,
матуля.

Паспяшайся і ляці
як мага хутчэй!

Пакуль яны
не злавілі
цябе.

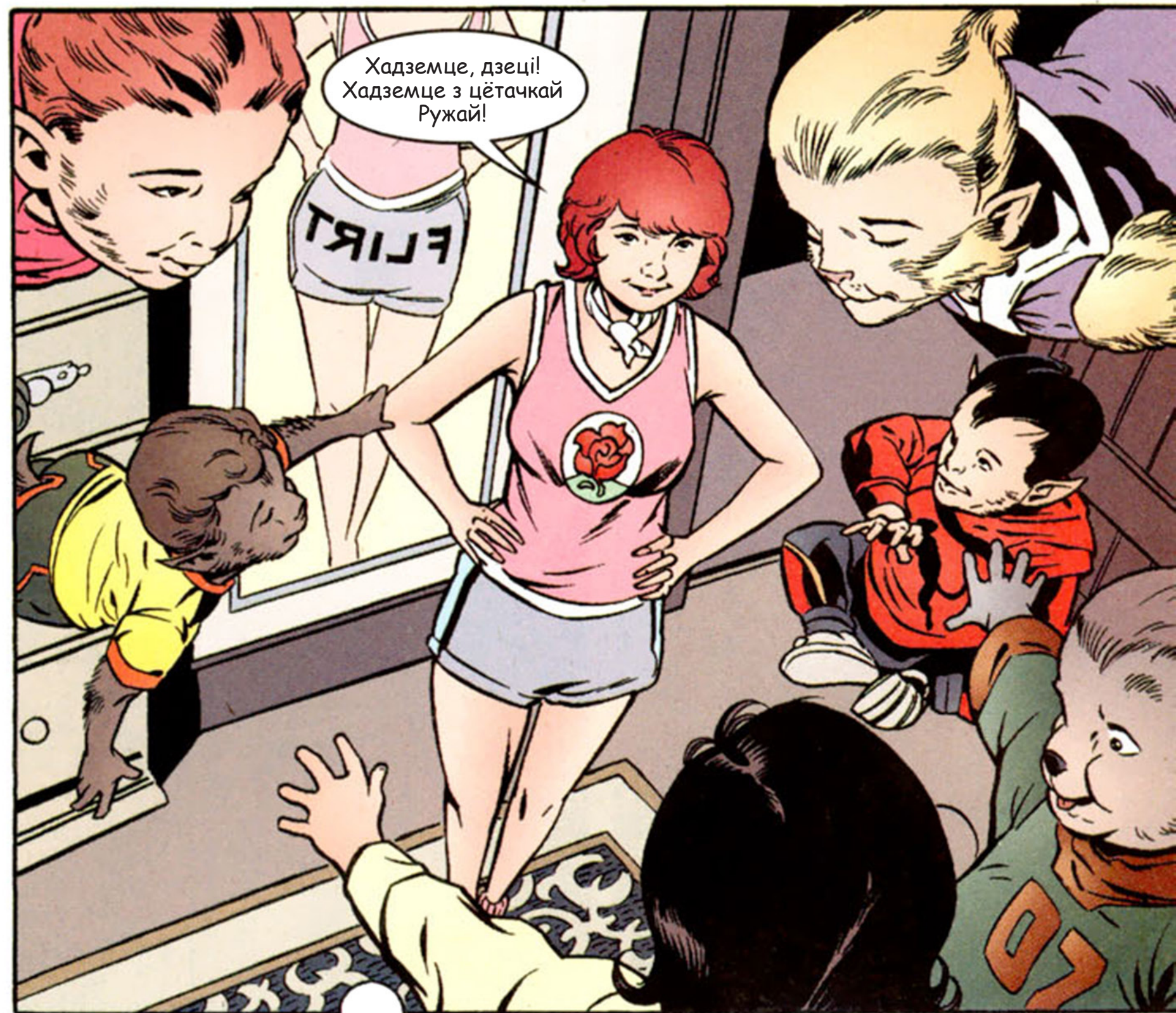
Жыццё
працягваецца.

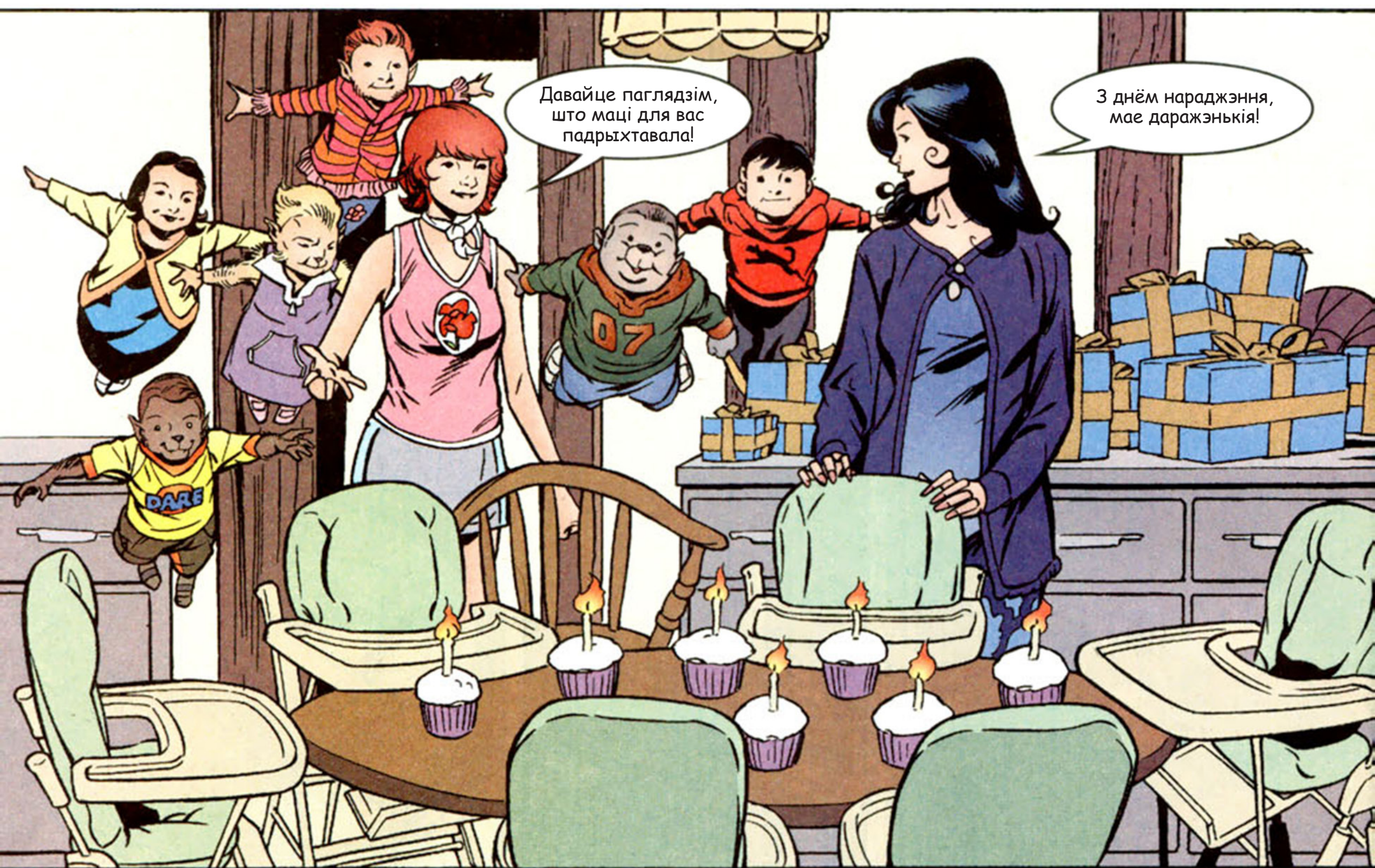
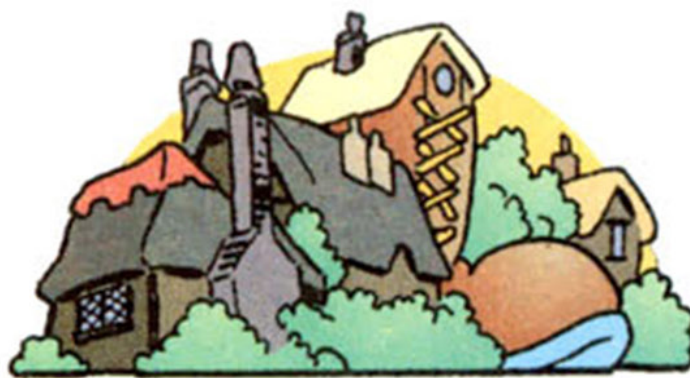
Раз...
два...

З днём
нараджэння,
малышы!

Хадземце, дзеці!
Хадземце з цёткай
Ружай!

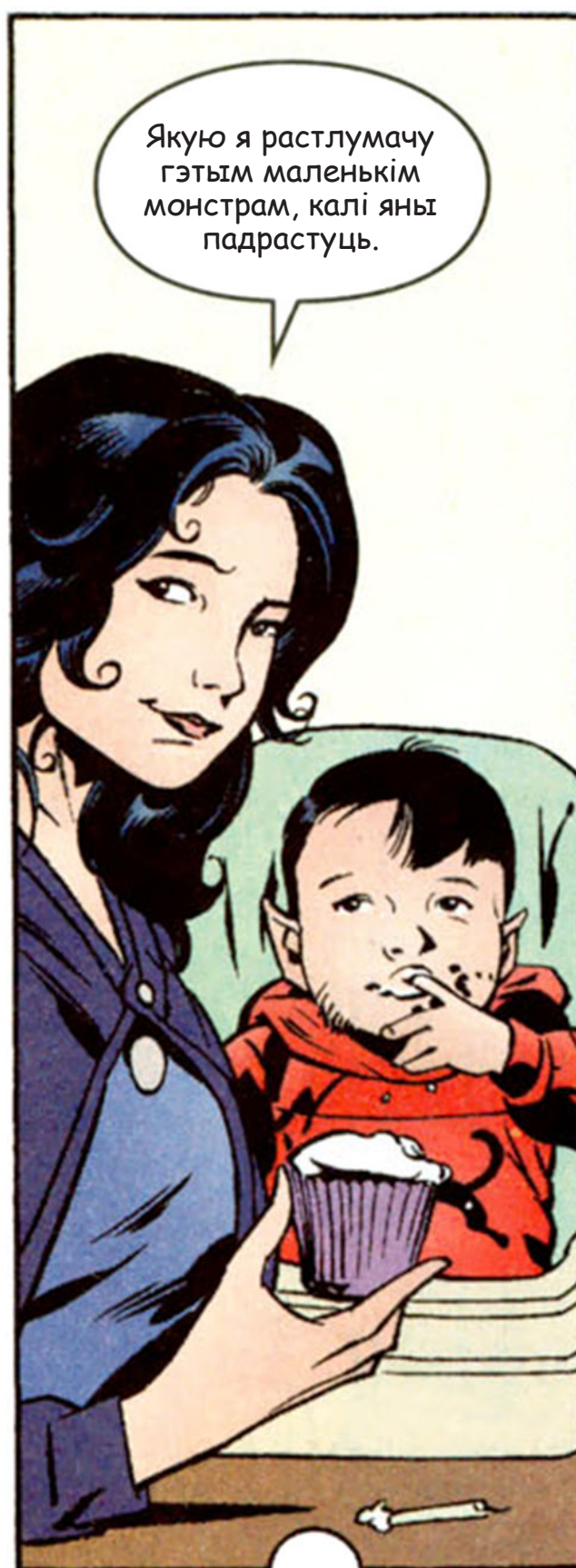
Давайце паглядзім,
што маці для вас
падрыхтавала!

З днём нараджэння,
мае даражэнькія!

Сем тортаў, Снежка?

Так. Я пачынаю
новую **сямейную**
традыцыю.

Якую я растлумачу
гэтым маленькім
монстрам, калі яны
падрастуць.

А зараз давай-
це адкрываць
падарункі!

Гарачае суровае лета
Перайшло ў доўгую, цяжкую восень,
Якая ператварылася ў змрочную,
шкодную зіму,
Пакуль вясна не адзраділа ўсіх нас.

Традыцыйны дзіцячы верш

Далей: Пачынаецца новая гісторыя